defenſione ſimilr ſtant et ſunt in ſtatu ppe
tue dānatōis. et niſi de hmōi eorū exceſſi
bus magna ꝯtritione penituerint ad vitā
eternā non poſſunt peruenire neq̄ ſalui p
manere. xxiij. Omnes vitā cōmunē
ducentes extra religionē approbatā. ſunt
illi a quib9 ſaluator noſter ꝑcipit eſſe ab
ſtinendū. ⁊ tanq̄ a falſis ꝓphetis attenden
dum. xxiiij. Quilibet faciens ꝯtra iu
ra canōica peccat mortalr. xxv. Nul
lus corpe validus abſq̄ cōmuni vtilita
te et neceſſitate poteſt extra veras religio
nes ſine peccato elemoſinas chriſtifideli
um tollere ⁊c.

Reuocatio et abiuratio predictorū articulor ⁊ concluſionū:

EGo frater matheus grabou ordi
nis fratrum ꝑdicatorū ꝓfeſſus
Conuētus wyſmarieñ. Zwerb
burgeñ. dyoceſis / ꝓuintie ſaxo
nie. cognoſcens veram catholicam ⁊ aplī
cam ſedem anathematiſo ⁊ abiuro omnē
hereſim. omnemq̄ falſam ⁊ erroneā doctri
nam / in quodā meo opuſculo tractulo ſeu
libello (incipiente Suppono me primo q
non intēdo infraſcripta neq̄ quomodo
libet alia ꝑtinaciter defendere ⁊c. et ſic fi
niente. Et aliam ſpecificat Johānes an
dree. cuius inuentrices ſeu aſſumptrices
conſcientiā peccatū reputabāt vt inuenit
in gloſa vtriuſq̄ ſup dictū caplm. Et per
hec patet reſponſio ad decimū) maxime ad
decem ⁊ ſeptē concluſiones ꝑuerſas ſiue
aſſertiones. quarū alie ſunt heretice. alie
erronee et alie ſcandaloſe ac piarū auriū
offenſiue / per me editas et manutentas /
in dicto peruerſo opuſculo ſiue tractatulo
aut libello contentas de qua hacten9 in
famatus cōuictus / ⁊ ſentētialiter cōdem
natus ſum. Cōſentio ſancte Romane ec
cleſie ⁊ apoſtolice ſedi Ac corde et ore pu
ris / profiteor eandē fidem et doctrinam
me tenere et credere. quā ſancta mr eccle
ſia tradidit ⁊ firmauit. Jurans p ſanctaꝫ
trinitatē ⁊ per hec ſacroſancta chrībi euan
gelia / eos qui ꝯtra hanc fidem orthodoxā
veniunt cum dogmatib9 ſuis. eterno ana
themate dignos eſſe. Promitto etiam q
ſi ego ipſe aliquādo contra hec aliquid ſen
tire docere aut predicare preſumpſero / ca
nonum ſeueritati me ſubmitto. Preſenti
abiurationi per me lecte et ꝑlecte mānu ꝓ
pria me ſubſcripſi. hancq̄ meam cōfeſſio
nem et abiurationē coram veſtra reueren
diſſima paternitate dn̄e cardinalis aqui
legeñ. iudex et cōmiſſarie. reuerēdiſq̄ pa
tribus dominis prelatis doctoribus et
magiſtris hic preſentibus ad hoc ſpeciali
ter vocatis ⁊ requiſitis feci ⁊ approbaui /
ad futuram rei memoriam in teſtimoniū
premiſſorum.

Tractatus eiuſdē Cancellarij pariſieñ. contra ſectam flagellantium ſe ⁊c. ſub aliquibus conſiderationibus. A

LEx chriſti dicit lex amoris quā
quā dominus / ſicut dicit Au
guſtinus voluit pauciſſimus
ſacramentis eſſe contentam
Et inde culpat eos qui ſeruili
bus eam ꝑmunt oneribꝰ / conformiter ad
illud primi paſtoris Petri Actuum. xv.
Quid temptatis deū. Imponere iugum
ſup ceruiceꝫ diſciplor / qd neq̄ nos neq̄
patres noſtri portare potuim9. ſꝫ p gratiaꝫ
dn̄i nr̄i ieſu xp̄i credim9 ſaluari. queādmo
dū ⁊ illi. O piū verbū certe. verbū oī acce
ptōie digniſſimū. Lex xp̄i nō min9 debet
in cultu ſuo vitare ſupſtitiōes gentilium
et idolatrarū / ꝑſertim crudeles ⁊ horren
das q̄ꝫ antiqua lex. in qua tamē prohibi
tio fit per expreſſum Deuteroñ. xiiij. vbi
dicit fil ij. Eſtote dn̄i dei vr̄i nō vos inci
detis. Gloſa. nō debetis in aliq̄ ydolatris
aſſimilari. Et in hebreo hr̄. Non vos lace
rabitis hoc aūt faciebāt ydolatre. ſicut hēt
iij. Reg. xviij. Vbi dr q incidebāt ſe iux
ta ritū ſuū cultꝫ ⁊ lāceolis / donec ꝑfunde
rent ſanguie. Cōptū ſiq̄deꝫ eſt et traditū
homicidas illos ⁊ apoſtatas demōes eē cu
pidos effuſionis ſanguīs. ꝑſtim hūani.
Lex aliq̄ q̄nto ē iniquior ⁊ demonijs ob
ſequētior. tāto ſp inuenit crudelior ⁊ ama
rior. Patꝫ i illis q̄ filios ſuos ⁊ filias im
molabāt demonijs. Hinc dn̄s ait p ꝓphāꝫ
Seruietis dijs alienis / q̄ nō dabunt vob
requiē. xp̄s aūt ex gr̄a ſua. ſic notat ī dicto
petri prius allegato / voluit nos miſicor
diter ſaluare p ſanguinē ſuū ſel effuſuꝫ / p
quā fact9 eſt nobis a deo ſapiā. iuſticia. ſā
ctificatio ⁊ redēptio. Lex xp̄i maximaꝫ B
ſortit ꝟtutē ex mīa ⁊ gr̄a ſua. cui9 gr̄e vaſa
ſunt ſacr̄a noue legis / ex ꝟtuete opis ope
rati. ⁊ iō q̄cq̄d auertita ſacr̄is ſuſcipiēdis

preſertim a ſacramento confeſſionis. debet
reijci fideliter. Conſtat autẽ per experien
tiam. ꝙ tales ſe flagellãtes nõ curãt d̃ ſacra
mẽto ꝯfeſſionis vel penie ſacramẽtalis di
centes ꝙ hec flagellatõ potior eſt ad delen
dum peccata ꝙ̃ quecunqꝫ confeſſio. imo
eam equiparant nonnulli/ vel preponunt
martirio. qm̃ facim⁹ inquĩt vltro fũdẽdo
ſanguinẽ ꝓprium qd̃ ab alijs martires pa
ti cogebant. Formidandũ tamen iſtic eſt
ne apud perſonas clericales. ⁊ in locis ſa
cris/ cauſet hec pollutio ſanguis. vel excom
municationẽ vel irregularitatẽ vel cõtami
nationem. et profanationẽ in eiſdeꝫ locis
ſacris. Lex chriſti prohibet ſollicite/ pe
nitentias publicas dandas eſſe clericis
ſacerdotibus et prelatis. propter reueren
tiam ſtatus clericalis. quanto minus de
bent tales perſone ſuſcipe penitẽtias hu
iuſmodi publicas. ſicut ſunt vt ferẽ multi
de numero ſe flagellantiũ. qui licet videã
tur celare ſe. tamen ſatis ꝯgnoſcũtur. Si
militer diceretur de perſonis inſignibus
in vtroqꝫ ſexu/ de ſeruanda inſup verecun
dia iuuencularum. et iuuenum illic ſe de
nudantiũ/ et de nõ infrigenda grauitate
virorum/ vel auctoritate minuenda parẽ
tum. Lex xp̃i. ſi videatur flagella indul
gere/ iuxta illud. Ecce ego in flagella pa
ratus ſum/ nihilominus circunſtãtie de
bent apponi. quibus rationabile fiat obſe
quium noſtrum. Una ꝙ huiuſmodi fla
gellatio fiat iudicio ſupioris imponentis
talem penitentiaꝫ/ et ꝙ ab altero fiat/ et
moderate et ſine ſcandalo ⁊ oſtentatione
ac ſine ſanguine/ iuxta traditiõem B. pa
riſienſis. quemadmodũ fit huiuſmodi fla
gellatio in religionibus approbatis. ⁊ ab
aliquibus deuotis perſonis. Sed aliter
longe videmus in illis que reprobamus
L flagellis obſeruari. Lex xp̃i declara
ta per eccleſiam. cuius auctoritas maior
eſt in ſua ꝯſuetudine/ dicente ſancto Tho
ma/ ꝙ̃ ſit auctoritas vnius doctoris. ſicut
Hieronimi vel Auguſtini ſemper ſectam
flagellantium ſe reprobauit/ poſtqꝫ inſur
gere videbatur in diuerſis mundi parti
bus. et hoc de memoria plurium hominũ
viuentium. taꝫ in lothoringia ꝙ̃ in alma
nia/ et in francia pluribus in locis. iuxta
narrationes hominum et chronicas fran
cie/ ac ſcripturas fidedignas. Lex chri
ſti frequenter prohibuit multas obſeruatõ
nes begardorum et begardarum/ que in
prima ſui introductõne ptendebant ſpeci
em magne religiõis. ac multi fructus ſpi
ritualis in animabus/ ⁊ exempla ſalutis
atqꝫ auſteritatis. Prohibuit inquam pro
pter ſequelas malas et mltas. que ſub hoc
pretextu fieri ſunt inuẽte. Non enĩ ẽ ma
lum quod ſubſiſtere poſſet ſi nõ aliquã ſpe
ciem haberet in ſe boni. Propterea fallit
hec argumentatio. Proueniũt ex hac ſe
cta flagellatorũ multa bona. non igit̃ tol
lenda vel reprobanda. Lex chriſti/ ne
dum ordinat hominẽ ad deum. ſed etiam
ad proximum/ et ad principem ſeu prelatũ
ſuum. ꝓpterea non debet qualiſcunqꝫ ri
tus introduci per populos/ qui poſſit cau
ſare ſeditionem/ vel partialitatem vel ſup
ſtitionem. ſed debent om̃ia regulate fieri
et ordinate/ de mãdato ⁊ ordinatione ſu
pioris. vt nullaten⁹ ordo hierarchic⁹ con
fundat̃. qd̃ fieret ſi q̃libet ad arbitriũ ſuuꝫ
poſſet inſtituere vel fouere nouuꝫ ritũ ſine
duce/ ſine lege ſtabili/ ſine ordĩe. vbi ſunt
iuuenes et/ vrgines/ ſenes cum iunior
ibus ſimul in vnũ diues et pauper. ⁊ illoꝝ
turba magna. de quibus ait Eccleſiaſtes.
Stultorum infinitus eſt numerus. Lex
Lex chriſti ſufficiẽter data eſt in p̃ceptis D
decalogi/ quorum obſeruatõ facta cum bo
na ſimplicitate. et vt ita dicitur groſſa fi
de/ ſatis eſt ad ſalutem preſertim laicorũ
et popularium/ abſqꝫ noua grauiſſimorũ
onerum impoſitõe. Iuxta illd̃ chriſti. Si
vis ad vitam ingredi. ſerua mandata.
Nec valet ſi dicatur ꝙ populares ſuſcipi
unt volũtarie tales flagellationes ſine p̃
cepto alio. dum inuenitur ꝙ ipſi diuina
precepta liberius in multis inde contem
nunt. Eſt enim contumax humana natu
ra/ que poſtqꝫ deſtituta eſt ab origĩalis iu
ſticie ſtatu. cupidius fertur in illa q̃ ſunt
adinuẽtiõis ſue ꝙ̃ que ſunt diuine iuſſio
nes. Et hic eſt vnus ſuperbie gradus. quẽ
apud religioſos loquitur Bernardus in
ueniri. dum plus gaudent in abſtinentia
vel oratiõe particulari ſpontanee ſumpta
ꝙ̃ in tota regulari diſciplina. Lex chri
ſti ſufficienter ab apoſtolis et ſacris docto
ribus explicata/ non inuenitur tales no
uitates flagellantium ſe conſtituiſſe/ pre
dicando vel aliter. ſed potius reprobaſſe

tanq̄ ſuſpectiſſimas ⁊ p̄iculoſiſſimas. et q̄
vergere poſſunt in ſcandalū chriſtianorū/
apud iudeos. ſaracenos ⁊ paganoſ. tanq̄
lex chriſti ſit auſtera. crudelis. et in ſangui
nibus: non in miſerationibus enutrita.
Lex xp̄i docet ex p̄miſſis ⁊ ſilibus mult̄
prelatos eccl'ie paſtores ⁊ doctores. imo et
principes/ q̄ ſectā hm̄oi cruentā ⁊ ſangui-
nolentā (gallice ſanglate) ſtudeant et labo
rent deſtruere ſeu compeſcere. tam bonis
predicatōibus ⁊ bonis ſuaſiōibus/ q̄ cen-
ſuris nedū eccleſiaſticis/ ſ; etiā tempali
bus: more p̄deceſſoꝝ. attento q̄ ſub hoc ve
lamine ac p̄textu penitētie. fiunt innūera
mala. ſicut expti teſtanť. Inſurgunt here
ſes. vilipenduntꝯ ꝓprij ſacerdotes/ cōtēnun
tur ꝯfeſſiones et p̄nie ſacramētales. extor
quenť doloſis modis pecunie/ ocia que pi
gros occidūt nutriunť. Silemus d̄ furtis
de ſtupris ⁊ adulterijs. de periculis q̄ ſunt
in falſis fratrib' ⁊ fraudulentis ſolicitatōi
bus. ad oīe facin' atq; flagiciū. ita vt bo-
nis ⁊ malis hincinde ſtatera iuſta vel eq̄
lance penſatis/ mala multo pl'a q̄ bona
parturire cognoſcať hec ſecta/ ſe flagellā-
tium/ pridē ⁊ pluries iā dānata. Propte
rea dū repullulat vel excreſcit to to ſtudio
fundit' euellenda ꝓterendaq; cenſetur.
E Verū qm̄ oportz in hoc malo iā radica-
to ⁊ qđ latiſſime ſerpit ꝓcedere pedetētim
et caute dum q̄runť eradicari zyzania fla
gellatoꝝ hm̄oi/ ſimul euellať ⁊ triticū pri
us ſemiatū boni ſalubriſq; verbi dei. No
tetur igiť cautela q̄druplex infraſcripta.
Fiat in primis exhortatio vehemens et
crebra/ de ⁊ ſup auctoritate ſacri concilij.
dum illud eſt. Similiť de auctoritate pa
pe et eccleſie romane/ q̄tinus quilib; habe
at ꝓmptitudinē animi/ parere vel obedi-
re mandatis vel inſtitutōib' ſeu conſilijs
predictorū. quemadmodū facit egregius
et feruidus p̄dicator magiſter Vincenti'
ſicut patet ex litteris ꝓpria manu ſubſcri-
ptis nouiſſime miſſis Conſtantiā. In q̄-
tidianis inquit recōmendatōnibus ſacri
et vniuerſalis concilij conſtancieñ. quas
facio poſt ſermonē/ docui ⁊ doceo oēs fi
deles/ ſummittere omnia facta et verba/
ac etiam ſcripta/ determinationi ac etiam
correctioni eiuſdem ſacri concilij. Sub-
dendo. Et ſic facio in omnibus factis et
dictis: ac etiam ſcriptis meis. Hec ibidē
que manifeſtant diſcretam humilitatem.
et humilē diſcretionem tanti viri: que di-
ſcretio poſita eſt a ſanctis patrib' ductrix
aurigaq; virtutum. dum inſtar deuoti ber
nardi plus alieno q̄ ꝓprio credit iudicio.
Porro non eſt formidandū retractationis
(que forſitā opponetur) opprobrium. Sit
in exemplo beatus Auguſtinus. cuius re
tractatio nec inhonorauit eum/ nec aucto
ritatis dictorum ſuorū robur euertit. Ni-
hil enim vt quidam ait: efficacius ad do-
cendum/ q̄ verbum verax. ſimplex ⁊ humi
le: nihil habens fictionis vel ſuperbe pre-
ſumptionis admixtum. quoniaz deus eſt
qui cum ſimplicib' graditur. dans eis gra
tiam et virtutem verbis ſuis: ſine qua
laborat in vanū lingua loquentis Fiat
oſtenſio quemadmodū fuerīt quandoq;
inchoata pia deuotione. que proceſſu tem
poris inueniuntur deteriores exitus acci
pere. vel propter ſcandalum puſillorū. vel
propter ſcientie defectum. ſicut loquitur
de quibuſdam apoſtol'. Teſtimoniuz in
quit perhibeo eis. quia zelum dei habent
ſed non ſcđm ſcientiam. Fiat itaq; ſic do
cendo. ſic predicando: q̄ non ita reproba
būtur perſone ſingule que p̄ſentibus tem
poribus flagellauerunt ſe/ q̄ videātur nūc
damnande vel penitus execrande. dummo
do deinde obediant monitiōi ſalutari/ in-
culcando quemadmodum melior eſt obe
dientia q̄ victime. Et q̄ iuſſione diuina
in omni ſacrificio tuo ſal offeres. Fiat F
exhortatio diligens et vehemens: ſup lau
dibus patientie que perfectum opus ha
bet. preferendo eam talibus vltro acceptī
flagellatiōibus. Iuxta quod loquitur Au
guſtinus cōformiter ad ſenecam: q̄ aduer
ſitates ſeculi huius. non tam infligende
ſunt. q̄ dum euenerint patienter toleran
de/ faciendo per patientiam de neceſſita-
te virtutem. Non ſum taz demens inquit
ſeneca vt egrotare velim. ſed ſi egrotādu;
eſt patienter tolerabo Debebūt proinde
numerari diligēter atq; ſigillatim tribu-
lationes varie. nunc temporales. nūc ſpi
rituales. que aſſidue nobis dant et inge
runt velimus nolimus patientie mate-
riam. cuiuſmōi ſunt infirmitates pauper
tates. vexatōnes. angarie. mortes parentū
atq; filioꝝ. bella. rapine. incēdia detractō
nes. ꝯtumelie. labores manuū i agricol' et

mechanicis. temptationes ſurſum varioꝝ
peccatorum quando intus pugne et foris
timores. Et q̄s cunctas huiuſmodi tribu
lationes dinumeret: que tot et tales ſunt ꝙ
non oporteat nouas ſuperinducere. quo/
niam ſatis eſſet tolerantia fortis tribulati/
onum huiuſmodi quotidianarum ꝓ pur/
gatione magna peccatorum/ preſertim ad
iuncta contritione ꝛ humili confeſſione in
re vel ꝓpoſito/ tempe et loco. Iuxta qđ ro/
gabat quidam. Fiat pars purgatiōis mee
purgatorium meum/ labor quo hic per ſin
gulos dies exerceor. Et profecto ſic eſt. plꝰ
aliquando valet pia flagellorum dei ſb eiꝰ
manu tolerantia ſine murmure. ſine repre/
henſione diuinorum iudicioꝝ. ſine ranco/
re vel odio contra ſuperiores ſuos. vel ali/
os affligentes ſe iuſte vel iniuſte. q̄ſi ma/
nens iracūdus et ipatiēs ne dū flagellaret
ſeipm̄ ad ſanguinē ſ3 laceraret ꝛ decerperet
membratim ad mortem. Imo ſicut nō
licet hominem ſeipm̄ ꝓpria autoritate mu/
tilare vel caſtrare. niſi pro ſanitate totiꝰ cor
poris conſequenda. ſic nec licet vt videtur
ꝙ a ſeipo quis ſanguinem violenter eijciat
niſi cauſa medicine corporalis. Alioquin
ſimili ratione poſſet ſe homo cauteriſare ꝑ
ferrum ignitum/ qđ adhuc nemo poſuit vł
conceſſit/ niſi forſitan idolatre vel falſi chri
ſtiani quales reperiuntur in india/ q̄ ſe pu
B tant baptiſari debere per ignem Fiat in
ſpeciali velut in quadā radice prouiſio ſo
lers et exacta circa ſocietatem illam multū
numeroſam a qua videtur inchoata. vł ſal
tem multum continuata ꝛ obfirmata flagel
latio talis. Unde cum dicant ſe ſub obedi
entia eſſe/ primitus imperandum eſt ꝙ de/
ſiſtant/ et deſiſtere ſuadeant alios/ ſub mo/
deratione que dicta eſt videlicet niſi vel q̄/
uſq3 ſacrū cōciliū vel eccleſia rōana māda/
uerit ł tolerauerit hec fieri. allegando regu
lā moralē ꝙ vbi dubitatio ſurgit de aliq̄ ac
tu an poſſit licite fieri vel omitti. tutius eſt
omittere q̄ facere. Preſertim vbi factio ge
nerare cernitur ſcandalum aliorum/ vnde
eſt illud apoſtoli. Si eſca ſcādaliſet fratrē
tuum non manducabo carnes in eternum
Videretur proinde numerus talis coartā
dus/ et ſolicite purgandus. ne ſub eoꝝ mł/
titudine etiam bonorum/ mali et reprobi
deliteſcant. Deniq3 populus quando eri/
gitur ad nouitates. ille ſunt illis ingerēde.
in quibus eſt tuta ſalubris q3 deuotio ſicut
de miſericordia ſanctoꝝ et recurſu ad eos/
vt ad angelum proprium cuſtodem. Ad ſā
ctum cuius nomen perſona gerit. Ad illā
matrem dei. et virginalem ſponſum, ſuum
Ioſeph numerando prerogatiuas eorum
Proinde ſi predicandum fuerit de fina
li iudicio. vel antichriſto fiat hoc in gene/
rali. concludendo ꝙ in morte quilibet ha/
bet ſuum iudicium proximum et incertū.
Et ſi quis inducere voluerit miracula no/
ua ſuper antichriſti aduentu proximo No
tet ꝙ mundus ſeneſcens patitur fantaſias
falſorum miraculorum. ſicut homo ſenex
fantaſiatur in ſomno. Propterea ſunt nūc
habenda miracula valde ſuſpecta niſi ſctā
prius examinatione diligenti. Obſeruā
dum preterea ſumopere videtur apud tł̄es
de ſocietate ꝙ nullo modo viuāt ocioſe/ ſi
laborare poſſint vt ſint admōitionē ꝛ exē/
plar laborantium vt preterea nihil agant
contentioſe et velut ex vituperio et cōtem/
ptu prelatorum maiorum et minorum vel
aliquorum generaliter clericorum. neq3 in
predicationibus faciendis. neq3 in confeſ
ſionibus audiendis. Propterea debent in
omni loco quo primo veniunt primitꝰ ha
bere collocutionem et beneplacitum cū ec
cleſiaſticis: vel eorum capitibus ne ſciſma
forſan fiat laicorum ad clericos vel ecōtra.
Tandē ſi forte ſenſerit doctor inſignis
magiſter Uincentius/ non poſſe conueni/
enter ſuper premiſſis ſalubriter et efficaci/
ter prouidere. videtur conſultius vt ad tem
pus ſegregaret preſentiam ſuam. effugiēs
tantam ſocietatem quod ſi poſſet/ viſitādo
ſacrum concilium vel altera occaſione ſibi
ſumpta. Hec interim notata ſunt velut
in quodam tranſcurſu magis ad remoran
dum q̄ docendum. xviij. Iulij. Anno do/
mini. M. cccc. xvij. Conſtan̄. tᷓe concilij. D

Sequitur epiſtola

miſſa magiſtro Uincentio ordinis predi/
catorum. dei ſeminiuerbio feruentiſſimo:
cōram ſe flagellantes. per magiſtrum Io/
hannē de Gerſon.

Domina tiſſimo doctori et p̄/
dicatori zelanti. ſalutem ani/
n marum Magiſtro Uincen/
tio de ordine fratrum predi/
catorum patri meo in xp̄i ca/
ritate dilectiſſimo Io. de ger.

Tanta de virtutibus tuis doctoꝛ egregie
fama referente crebꝛius accepi. tanta ſpāli
ter i collocutōne familiari cū reuerēdo pr̄e
dño generali tui oꝛdinis p̄dicatoꝝ agnoui
vt mihi videaris recte figuratus ſm nomē
tuū. ꝑ illud apocal'. quo ſpeculatoꝛ totiꝰ ec
cleſiaſtici decurſus. Johes ait Vidi vt ecce
equus et q̄ ſedebat ſup illū habebat arcum
et data eſt ei coꝛona et exijt vincens vt vin
ceret. Exiſti quidem vt vinceres o vincēti
glorioſe. ſed quales tu vinceres. qua ratiōe
quibus armis. quo apparatu bellico. qua
li arcu tu tandem ipſe coꝛonatus triumpha
res? Reſpondet ille cuius es imitatoꝛ pau
lus dicēſ. arma milicie noſtra nō eſſe carna
lia/cum reliquis ſimilibꝫ qualia meliꝰ ipſe
noſti Suppetunt hoc loco plurima coꝛ
di meo. q̄ libentius ⁊ foꝛſitan vtilius verbō
oꝛe ad os/q̄ȝ calamo muto reſerarē tue ſa/
pientie/niſi ꝙ alioꝛſum me trahūt occupa
tiones alie. Et qꝛ te grauibꝫ aſſidue laboꝛi
bus intentū ꝓtrahere longa ſcriptoꝝ ſerie
non viſum eſt ſatis equū vel modeſtū. hoc
vnum qđ in votis nedū meis ſed q̄ȝ pl'imo
rum verſat apiam. Reddūt tue caritati/
tuo q̄ȝ zelo pacis eccl'iaſtice/teſtimoniū hoc
inſigne. hoc celeberrimū p̄coniū. tum mul
ti. tum nominati p̄fatus magiſter ac domi
nus general'/ꝙ inclito arragonū regno nū
q̄ȝ fuiſſent concoꝛdata pacis capitula. nū/
q̄ȝ ſubtractio/que tam viriliter et legittime
facta eſt ab illo nimis pꝛoch doloꝛ erga ma
trem eccl'iam obdurato Pe. de luna/fuiſſet
attemptata/ſi non autoꝛitatis tue pōdus
et concilij robur addidiſſes. cuius fauoꝛis
tam egregij noſipſi ſacro generali concilio
p̄ſentes/deſideratiſſime pacis annis iā fe/
re. xl. miſerabiliter exulantis fructum et re/
ditum ꝓximum expectamus. Et o te feli
cem. o te ter quaterq̄ȝ beatū ſi p̄ſencial'r ad/
eſſes. ſi nō auditu ſolo ſed ꝓprijs oculis co
ram cernere volueris ꝓpinquam velut i ia/
nuis ſummi pontificis electiōem/ſi videlʒ
efficaci celeritate/ſepoſitis interim turbis
iocundam tue p̄ſentie faciem huic eideʒ ſa
cro concilio cōſpiciēdam attuleris. fructuʒ
niſi falloꝛ amplioꝛem/⁊ te tuis q̄ȝ moꝛibus
dignioꝛem afferres q̄ȝ ſi hoc neglecto per/
manſeris in inceptis. Meminerꝭ bti pau/
li ad Gal'. ſcribentis. Deinde ait pꝰ annos
xiiij. Aſcendi hieroſolimam cum barnaba
et tito. et contuli cū illis euangeliū qđ p̄di/
co in gentibꝫ. Seoꝛſum autem his qui vi
debantur aliquid eſſe/ne foꝛte in vanū cur
rereʒ aut cucurriſſeʒ. hoc ſatis pꝛo tua re ti/
bi dictum puto. Eſt ſiquidem apud nos al
tera velut hieroſolima. ſunt apl'oꝝ ſucceſ/
ſoꝛes. reuerendiſſimi ⁊ deo amabiles p̄lati.
Sunt legiſdoctoꝛes cū quibꝫ tuam ipam
p̄dicationem conferre tam ſalubꝛiter q̄ȝ hu
militer poteris/vt interim ſileam de alio ꝓ
fectu multiplici ſperato ſi veneris. Crede
mihi doctoꝛ emerite multi multa loquunt
ſup p̄dicationibus tuis/⁊ maxime ſup illa
ſecta ſe verberantium/qualem conſtat p̄te
ritis tempꝰibus fuiſſe pluries et in locis
varijs repꝛobatam. quā nec appꝛobas/vt
teſtantur noti tui ſed nec efficaciter repbas
Jactantur inde varij rumoꝛes ꝑ populos
et apud nos. quoꝝ multa etſi neq̄ȝ vera
neq̄ȝ credenda cenſeantur/ab illis qui te ſi
cut pſius loquitur intus et in cute noꝛunt.
nihilominus exemplo Pauli qui per reue
lationem certiſſimus erat p̄dicationem ſu
am eſſe ſm deum. voluit ꝓpter condeſcenſi
onem ad infirmos. ꝓpter autoꝛiſationeʒ in
ſup plenioꝛem ꝑ apl'os/deſcendere in hie/
ruſalem ⁊ collationem habere cum apoſto
lis. Sic agere placeat noīatiſſime ma/
giſter ac domine. ac interim bene vale/be/
niuolus ſuſceptoꝛ huius litterule quaʒ in
ꝓcinctu ſcripſi/die qua ſolennitatem ipſius
quē p̄nominaui barnabe beatiſſimi pauli
cōſoꝛtis p̄ueniendo recenſebam. ix. Junij
in vigilia ſacroſancti ſacramenti. Poꝛ/
ro quia neſcio ſi foꝛte non exaudiat hāc ex
hoꝛtationem zeli mei tua pꝛudens diſcre/
tio. nolens huc accedere de p̄ſenti Judica/
ui tecum agere. ſicut mihi in veritate cōſci
us ſum ꝙ in ſimili vellem erga ꝓuitatē me
am ſimiliter ⁊ ſinceriter agi. Mittimus re
uerendꝰ pater p̄nominatus ⁊ ego querelas
aliquoꝛum que in manus noſtras nedum
verbis ſed ſcriptis deuenerunt. et id agimꝰ
non ad damnationem tuam. non ad incul
pationem. non ad irritationem/nouit deꝰ
ſed cautelam ſuper his omnibus amplio/
rem. Scio milies expꝰtus/q̄ȝ varia ſepe/q̄ȝ
falſa de pꝛedicantibus referuntur/partim
ex auditoꝝ imperitia. partim ex arroganti
quoꝛundam malicia. contemptu vel inui/
dia. Scio deniq̄ȝ qui ait Da ſapienti occa
ſionem et feſtinabit accipere. Interim be/
ne vale in domino/qui tuam in bono viaʒ
dirigat cuſtodiat et confirmet. Amen.

Finis.

¶ Reuerēde magiſter ⁊ pater cariſſime.
L familiaria colloq̄a que tecū in ianua ⁊ ba-
dua/ ⁊ q̄ñq̄ȝ alibi me habuiſſe recolo. ſmō-
neſq̄ȝ tui ſalutares quos audiui/ de te om̄e
bonum: precipueq̄ȝ humilitatē que virtutū
omniū fundamentū/ pſumere agunt. Jdō
cum dilecto fratre ⁊ ſocio meo cancellario
pariſienſi. ad pmiſſa te caritatiue exhorta-
ri perſuaſus ſum. Tuus p omnia p. car
dinalis Cameraceñ. Poſt ſcripturā ⁊
datā litterarꝝ iſtarꝝ/ fuerūt die veneris/ vlti
mo pterita/ vniti ſacro cōcilio dñi caſtella-
ni/ qui ſimilit̄ ad alios/ fecerūt ⁊ publicarūt
ſubtractionē a pe. de luna Digneris ad pa
cem regni/ imo de regnorꝝ laborare. ⁊ bene
vale. Scriptum. xxi. Junij. Conſtañ.
Vale in dño/ qui tuā in bono viā dirigat/
cuſtodiat/ ⁊ confirmet Amen.
Tuus ad te deuot⁹ Johānes Cancella
rius pariſieñ.

Finit epiſtola magiſtri Johannis de ger-
ſon/ ad ſanctū vincentiū ordinis predica-
torꝝ miſſa/ in qua hortat̄ vt concilium con
ſtantieñ. ſua perſonali preſentia accedere
dignet̄/ ſectamq̄ȝ ſe flagellantiū vt ad tem-
pus deſerat/ modeſtiſſime pſuadet.

Incipit tractatus

cōtra ꝓprietarios regule Auguſtini q̄ aſſeri
bit̄ cācellario piſieñ. q̄uis ſuū non eſſe ve-
riſimili⁹ ſit. quia neq̄ȝ in ſtilo neq̄ȝ in doctri
na ſcriptis ſuis pꝛius concordat.

Tuus domus tue Auguſtine
pater. amicorum ſal⁹. obſeq̄-
um debitū. ſinceraq̄ȝ dilectio
aduerſus ꝓprietarios regule
tue pfeſſores/ ⁊ ꝓprietatis de-
fenſores amicicia iūctos/ ſuadet fraternus
amor tricuſpide ferrū iacere/ nō vt ledat ſȝ
ſuadeat tutiorē viā veritatꝭ. Jmpugna-
bit̄ g̊ ꝓprietas pmo loco p ipām regulā Au
guſtini ſolito voto pmiſſam. Secūdo per
auctātē ſcpture ſacre ⁊ canonū. Tertio diſ-
ſoluēdo p viribꝫ illorꝝ rōes q̄tin⁹/ vepribꝫ p
ꝓprietatꝭ excuſſis radicit⁹: vos amici q̄rꝝ oc
caſione hec tracto/ iuxta vocationē veſtrā
⁊ regulā. ſicut in vnū eſtis ꝯgregati/ vnani
mes hitetꝭ in domo dei: ⁊ ſit vobis coꝛ vnū
⁊ anima vna. ⁊ oīa cōmunia: nec ſint ſciſ-
mata int̄ vos/ q̄ ꝓpter meū ⁊ tuū oꝛiuntur.
Caritas eni dicit regula vr̄a nō q̄rit q̄ ſua
ſunt: ſed cōia ꝓprijs anteponit: nō ꝓpria cō
munibus. Et q̄to ampli⁹ rem cōmunem
q̄ȝ ꝓpriā curaueritis: tāto vos ampli⁹ pfice
re noſcatis. Ut in omnibꝫ quibꝫ vtit̄ trāſi-
toria neceſſitas/ ſupemineat ⁊ pmaneat ca
ritas. Om̄ innocētes dicit pater Auguſti-
nus nō eſtis/ ſi tacēdo frēm perire ſinitis,
fraternū eni vuln⁹ crudelit̄ diſſimulat̄: nec
ſine anime piculo/ miſericorditer iudicat̄.
Pꝛopriū ſiquidē hr̄e pꝛohibet Aug⁹. alū
nis ſuis in regule exoꝛdio: quo magis cari
tatē ⁊ pacē oſtenderet finē eſſe religiōis in-
ter fratres/ cū dicit/ Jn vnū eſtis ꝯgregati
vt vnanimes hitetis in domo: ⁊ ſit vobis
coꝛ vnū ⁊ aīa vna in dño. Sequit̄. Et R
nō dicatis aliq̄d ꝓpriū. Graui⁹ aūt peccatū
eſt facere q̄ȝ dicere. Cū exterius opus mali
ciā ſuperaddat interioꝛi. vt furari. occider
⁊ mechari. grauius q̄ȝ dicere aut ꝓponere in
mente: ergo ſi ꝓhibet expreſſe verbū ꝓprie-
tatis: a foꝛtioꝛi ⁊ factū. Nā dictū neq̄ciam
nō habet aut bonitatē. niſi ſit ſignū rei cu-
ius eſt dictū: ergo ſi ꝓhibet dicere quicq̄ȝ p
priū: magis ꝓhibet habere illud. Secū
do moꝛ ſequit̄ in textu regule quā vouiſtis
Et ſint vobis om̄ia cōia. Om̄e aūt ſcḋm lo-
gicos eſt vlē ſignū qḋ diſtribuit p vniuerſ
rebꝫ generaliter/ que ſub poſſeſſione cadūt
cuiuſcunq̄ȝ nature ſint: ſiue ſint iocalia. ſi-
ue pecunia. vel aliud. Ergo falſificat̄ vlīs
iſta regula in voti veſtri periculū/ per quod
cunq̄ȝ pticulare ꝓpriū: q2 ꝓpriū ⁊ cōe oppo-
nunt̄. Tertio ꝯſequenter in textu regu
le ſubiungit̄. Et diſtribuat̄ vnicuiq̄ȝ veſtrū
a ꝓpoſito vr̄o/ vict⁹ ⁊ tegumētū: nō eq̄liter
oībꝫ/ q2 ñ eq̄lr̄ valetis oēs: ſed ſic cuiq̄ȝ op⁹
fuerit. Nō dicit viginti libras aut ſcuta: ſed
tegumētū paratū. qḋ lōge paucioꝛis eſt oc
cupamēti/ q̄ȝ pciū ei⁹. Nec ꝯfoꝛmi⁹ vite a-
ploꝝ a q̄ regularis vita originē cepit. Nā
ſequit̄ in regule textu. Sic eni legit̄ in acti
bus aploꝝ: q2 erāt illis oīa cōia/ ⁊ diſtribue
bat̄ vnicuiq̄ȝ put cuiq̄ȝ opus erat. Nō aūt
diſtribuebat̄ aplis ⁊ eoꝝ ſeq̄cibꝫ pecunia/
ſed vict⁹ ⁊ veſtitus: g̊ ꝓpoſitū ꝯfirmat̄. Nā
pecunialē veſtiariū/ eq̄litatē quā intendit
Aug⁹. coꝛrūpit. Pater ſi ꝯtingat ſenē frēm
⁊ debilē cui op⁹ eſt ampli⁹ veſtimēti/ q̄ȝ ſa-
no/ pdigū foꝛe ſui veſtiarij/ ⁊ libalit̄ ſupra
modū in ꝯmeſſationibꝫ exponere/ qḋ in te-
gumēto ꝯuertendū eſt: talis ſenex infirm⁹
male veſtiet̄: ⁊ iuuenis foꝛtis nō pdig⁹/ me
lius ipo induet̄ ꝯtra intētionē Auguſtini.
Quarto arguit̄ p thopicā regulam. Si P

quod minus videtur ieſſe/ineſt/ ⁊ illud qđ
magis: ꝓpriū ergo habere tolerabilius eſſet
in nouitijs ordinis/ꝙ̄ ſenioribꝫ/ꝓpter imp
fectionē eoꝝ: ſed illis ꝓhibet regula / q̇cꝙ̄
retinere de ſeculo dicēs. Qui aliquid ha-
bent in ſeculo/quādo ingreſſi ſunt mona-
ſteriū: libenter illud velint eſſe cōmune: q̇
non habent/nō querent in mōaſterio. Er-
go ſi qđ de ſeculo affert in monaſterio eſſe
cōmune oportet: a fortiori illud qđ de mo-
naſterio eſt: ſimilit̄ ⁊ de redditibꝫ cōibꝫ. De
mū ſi in cōe reponere habēt/ ⁊ ꝓpriū vitare
nouiter ingreſſi: A fortiori etiā ſeniores il-
lis/quorum debet eſſe ſtatus ⁊ vita ꝑfecti-
or: Et in ſignū huius eis reuerentia exhi-
bet a minoribus ordinis. Retinere ergo n̄
licet ꝓprium his qui habuerunt in ſeclo: ne
ꝙ̄ non habentibꝫ in ſeculo/in monaſterio
querere permittit Auguſtinus. Ergo om-
nibꝫ iubet proprium non habere: quia om
nes qui ingreſſi ſunt aut habuerūt aut nō.
Si primum relinquendū eſt: ſi ſcōm non
eſt querendum: ergo nullo modo retinen-
dū: quatinꝰ hac arte ⁊ modeſtia diuites hu
milient/ ⁊ pauperes non inflētur Quin
to edocet Auguſtinꝰ/ꝙ̄tum ſibi cordi fue-
rit cōmune caritatis inter fratres/ ⁊ abomi
nabile ꝓprium/diſſenſionis ⁊ brige fomes:
quia de hoc primo loco tractare incipit in
regula/vſꝙ̄ ad locum de oratione. Non ne
ſcius/quomodo ꝓprietas ſciſmata fac. vna
nimitati aduerſat ⁊ paci. quibꝫ opus eſt o-
rantibꝫ: teſte Hugone in expoſitione regu-
le. Non prodeſt inquit vna domꝰ/ ſi ſepa-
rat diuerſa volūtas. Quoniā longe maior
vnitas animi ꝙ̄ loci: habitus ⁊ conuictus
cordis/ꝙ̄ corporis. Caritas aūt eſt q̄ habita
re facit vnanimes in domo: ⁊ pacem veraꝫ
tribuit. Orationē quoꝙ̄ exaudibilē facit:
nec que ſua ſunt querit: ſed que Jeſu chri-
bi. Hinc etiam fratres monet ibidē. ne ſa-
pientes ſint in oculis ſuis: opinionis pro
prie dēfenſores: aut ꝯcordie turbatores. Si
ergo cōcordie aduerſat ꝓpria voluntas: er-
go etiam ꝓpria ciſta aut burſa nō conuenit
cōmuni caritati: quia illa cōmunia propri
is anteponit. Sexto vbi de oratione/
ieiunio ⁊ lectura prandij mentionem fecit
Auguſtinꝰ in regula: conſequēter de cibo
infirmorum ſpecialiori loquens ꝙ̄ ſanorū
inquit. Etſi eis qui ex moribus delicatio-
ribus venerint ad monaſteriū/aliquid ve-
ſtimentoꝝ aut alimentoꝝ datur quod non
fortioribus ⁊c. Fruſtra nempe dari diceret:
niſi hos nihil habere vnde hec compararent
intenderet. Septimo idem facit/ſed im
plicite: cum prohibet non figi oculos in vi
ſa muliere. Nec dicatis inquit vos animos
habere pudicos: ſi oculos habetis impudi
cos. Ergo cum pari voto promittitur pau
pertas ſicut caſtitas: abijcienda eſt a manu
omnis proprietaria poſſeſſio. ſicut ab ocu
lo omnis femine delectatio carnalis: quia
oculus ⁊ manus in iſtis ſe habent cōformi
ter/ ⁊ vtrunꝙ̄ eſt reuerti ad vomitum. Hic
in viſibilibus carnis. illic in opibꝫ ſeculi/
corā iuſto iudice. Et ſequit in regula. Hoc
inquit quod dixi de oculo non figendo/eti
am in ceteris ꝓhibendis obſeruetur: cum
dilectione hominū: ⁊ odio vitiorum. Con
uictus autem ſi recuſauerit ferre vindictaꝫ:
priuetur a conſortio fratrum. Confirmat:
quia plus eſt rem illicitam tangere/ꝙ̄ vide
re tantū: ⁊ adhuc amplius poſſidere / ⁊ ad
nutum habere voluntatis: ꝙ̄ tangere aut
velle. Ergo ſi in voto caſtitatis ꝓhibetur o-
culus figi in feminā: q̄re non in voto pau-
pertatis prohibetur etiam propria poſſeſ-
ſio: Non enim minus ſcandaliſat apoſta-
ſia ſeu tergiuerſatio ſecundi/ꝙ̄ primi in cō
ſpectu hominum. Octauo non aliter ſa
pit venerabilis Hugo in expoſitione: Et
non dicatis aliquid proprium. Non dici-
mus inquit quicꝙ̄ meum aut tuuꝫ. ſed no-
ſtrum: vt dicatur. capa noſtra / veſtis n̄ra.
grafium noſtrū: ſicut domꝰ eccleſia ⁊ clau-
ſtrum. omnia in communi habenda ſunt.
Carnales ſunt fratres/qui cōmunia diui-
dunt: ſpirituales qui diuiſum in cōmuni
reponunt. Ergo ſi volumꝰ hereditate poſſi
dere dominū: nihil habeamus/ait / preter
ipſum. Quoniā ſi aurū. argentū. vel quid
aliud cum chriſto queritur/dicit Hierony
mus. cum iſtis ⁊ ſimilibus proprijs / pars
fieri dedignat deꝰ. Apl'i imitemur ſniaꝫ ad
Thimo. vi. Hn̄tes alimēta ⁊ q̇bꝫ tegamur
⁊c. Quippe tribꝫ Leui nō habuit ꝑtem in
tra. Nono in expoſitiōe regule. Et diſtri
buat vnicuiꝙ̄ put opꝰ fuerit. Dn̄s ordina
uit eccl'iam vt plerꝙ̄ ſpūalibꝫ: ceteri auteꝫ
tpalibꝫ vacarēt. Prepoſitoꝝ officia ſūt ſub
ditis corpalia miniſtrare. Subditoꝝ vero
ſpūalibꝫ inſiſtere: oronibꝫ vicꝫ/ꝯtēplatiōi/
⁊ lectioni. Ergo confundit religio: cum q̇ſꝙ̄
ꝙ̄ puiſor efficitur neceſſitatis: ⁊ cōis mgr̄ ve
ſtiarij tollit. Decimo q: veſtiariū eq̄li-

ter diſtributū ↄtrariaꝛ regule dicēti: q̄ꝛ non equaliter eſt omnibꝫ tribuendū/q̄ꝛ nō equaliter valēt oēs. Pluribꝫ eni indiget eger q̄m ſan⁹: ꝛ ſenex q̄ꝫ iuuenis. Ita eni fundāda nature neceſſitas: vt nō intereat corpus/ſꝫ ſeruiat: ꝛ nō ſupbiat. Undecimo p eūdem venerabilē Hugonē in expoſitione huius paſſus. Et qui aliquid hēbant in ſeculo libenter illud velint eſſe cōmune. Duo inq̄t ſunt q̄ relinqui oportet ꝓpt deū: facultas .ſ. poſſidendi/ꝛ volūtas habēdi. iuxta dn̄i ſententā Lu. xiiij. Niſi q̄s renūciauerit omibꝫ q̄ poſſidet: nō pt me⁹ eē diſcipul⁹. Nō. n. ſufficit exteriorē relinq̄re ſubaꝫ/ niſi interiorē reſcindam⁹ ↄcupiſcētiā: alias eēt renūciatio vocalis tm̄/ꝛ hypocriſis: diſſimulatio facta corā hoībꝫ nō corā dō/q̄ nouit abſcōdita cordis. Duodecimo Hugo expoēdo hūc paſſum/ vnanimiꝛ viuite. Sic inq̄t. Pauptas ꝛ hūilitas generāt caritatē inter frēs. Caritas vero nutrit ꝛ fouet vnanimitatē ↄcordē ꝛ pacē. Ergo per locū ab oppoſitis. poſſeſſio ꝛ ſupbia diſcordiam ꝛ iurgiū. vt cū vn⁹ eſt altero ditior ↄſeq̄nter ſupbior ꝛ infeſtior. Deſpectatores ei ſunt ꝛ iniuriatores diuites vt dicit Ariſto. iiij. eth. ꝛ ſe dignificantes ſup alios/ q̄ deperit ↄfeſtim fraternitatis vnitas. ꝛ p ↄſeq̄uēs caritas deuotio ꝛ religio. Tredecimo inter occaſiones alias ꝓprietatē inducētes/ potiſſimū arbitror fuiſſe hūanū timorem deficiēdi in neceſſarijs/tp̄e egritudinis et ſenectutis/q̄m tūc opus eſt multo pluribꝫ q̄ꝫ cū valem⁹. Nunq̄d aūt tāta forſitan ꝓuiſio foret in regula circa infirmos ꝛ debiles niſi hāc ſolicitudinē a cordibꝫ fratrū intenderet Auguſti. euellere. vnō ſanos/ ne moleſte ferāt lautius egros paſci/oſtendit feliciores eſſe dicēs. Melius minus egere q̄ꝫ plus habere. Decimoquarto ꝓpriū religioſoꝝ regulariū impugnaꝛ p illud Auguſtini in regula. Quicūq̄ꝫ intm̄ malū pgreſſus fuerit/vt occulte ab aliq̄ lr̄as aut munus accipiat/ſi hoc vltro offert. parcaꝛ illi ꝛ oreꝛ p eo. Si aūt dep̄hendiꝛ aut ↄuinciꝛ grauī⁹ emēdeꝛ. Ubi Hugo. aliq̄d occultare inq̄t/eſt ordinē infringere/ꝛ ſanctū ꝓpoſitū paupꝛtatis. Qui abſcōdit/inq̄ꝫ mortaliter peccat/velut alter Giezi fact⁹ ſacrileg⁹. Nob/ait/ↄuenit bn̄ viuere/ꝛ bonū exemplū dare/ꝛ malā tollere ſuſpitionē. Nō eſt malū q̄ꝛ mun⁹/cū vt ſic ex amore pcedit. neq̄ꝫ q̄ꝛ cultell⁹/aut hmōi/ergo q̄ꝛ ꝓpriū. Cōſequētia pbaꝛ. q̄ꝛ ei q̄ nō feciſſet votū paupertatis/vtputa ſeculari nō eēt peccatū accipe ꝛ ſeruare/ſicut regulari. Niſi ergo periculoſum eēt ꝓpriū ſaluti/non vocaret illō Augu. grāde malū/grauiterq̄ꝫ puniēduꝫ etiāſi ex dono vel munere pcedat de ꝓprijs bonis ſeculi. q̄nto magis ergo ſi ex impia volūtate ſeruetur de bonis cōmunibus

Decimoq̄nto impugnaꝛ ꝓprietas p regulam beati Auguſtini/ vbi dicit. Ueſtes vr̄as ſub vno cuſtode habeatis/vel pluribus/ne a tinea ledanꝛ. Cuſtodiri iubet veſtes dicit Hugo ibidē/ꝓpter duo. Primo ne p incuriam a tinea ledanꝛ. Secūdo ne frater. quiſpiā illā quā habet veſtē ꝓpriam credat ſi in ꝓprio loco ſeruareꝛ. puta in camera. vel in ciſta ei⁹. Ad exterminandā eni omnē ꝓprietatē ↄſequenter dicit Auguſti. in regula. Nō ad vos ptineat qō vobis indumentū p tempoꝝ ↄgruentia proferatur vtrū illud qō depoſuerat/an aliud recipiat dum tamē vnicuiq̄ꝫ pūt opus eſt non negetur. Neq̄ꝫ ↄqueraꝛ deterius ſe accepiſſe/ q̄ꝫ poſuerat. ſed magis pbate inq̄t q̄ntū vobis deſit in ſancto interiori habitu cordis qui pro habitu corporis litigatis. Decimoſexto ↄfirmaꝛ exterminatō ꝓprietatis expoſitione Hugonis in regule paſſu. Diſcamus inq̄t fratres ſupflua reſecare/ vt dum quod opus eſt non negatur/vltra q̄ꝫ opus ſit a nemine requiraꝛ. Supflua q̄dem eſt ſcōa tunica. pfectioni religionis euāgelice cōtraria Math. x. ꝛ Luc. ix. Neq̄ꝫ duas tunicas habeatis. Et intellige p tunicam vnā/q̄ntum ſufficit de veſtitu p tegumento neceſſario vni⁹. Supfluū eſt etiā hmōi anhelare ad qō nō pūt puenire cū ſalute. Nā in voto paupꝛtatis ſibi velle abſtulit ꝛ poſſe Ad ſemel vero abiuratum velle anhelare nō minus ridiculoſum eſt/q̄ꝫ ſiquis de monacho ſtuderet non eſſe monachus aut de ſterili plificus. Decimoſeptimo hoc idem vitiū ꝓprietatis ↄdemnat Aug⁹. in regula dicēſ. Et ſicut paſcimini ex vno cellario/ſic induamini ex vno veſtiario. Unū ꝛ multa opponunꝛ. iiij. metaph. Cum ergo iubeat vnū ꝛ cōem veſtiariū. ſequiꝛ p locū ab oppoſitis q̄ꝛ phibet ꝓpriuꝫ ꝛ ſingulare multū Uidete ḡ ſi votū paupꝛtatis regule. cū totiēs infringitis ꝛ tā expſſe nō ſcl'ſꝫ q̄ttidie. Iudicate ſi ex vno veſtiario induimini/eo mō q̄ paſcimini ex vno cellario/ꝛ ſi que paupꝛtatis in vr̄is cameris vel ciſtꝭ/ſub cōi ſint cuſtodia

ſicut vinũ in penu/aut bladum in horreo.
Nõ ſi dixeritis pfecto dicẽ negatis ⁊ expiẽ/
tiã oppoſitã.⁊ ꝯtradictoria ſiml' vera ꝯce/
ditis. Cõtra quos nil amplꝰ diſputandũ
dicit Ariſtote.niſi tales aut in ignẽ ꝓijcere
aut excecare. Quia idẽ eſt ꝓijcere ⁊ nõ ꝓij
cere illis.excecare ⁊ nõ excecare. Negare ḡ
nõ poteſtis.q̇n pmiſſam pauptatꝭ fidẽ vio
letis/⁊ ad vomitũ reuertimini poſſeſſionis
derelicte. Decimooctauo Augꝰ.necdũ
ꝯtentus eſt cõe eſſe veſtiariũ/aut dona ſeu
mũera parentũ ⁊ amicorũ/ſed etiã vult eſſe
cõmunia opa ſingulorꝫ qđ eſt maiꝰ/dicens
Nullus aliquid ſibi opetur/ſed oĩa opa
vrã in vnũ fiant.maiori alacritate ⁊ ſtudio
q̃ſi vobiſipis faceretis. Caritas eñi poſt
ponit ꝓpria cõibꝫ.imo ꝓpria neſcit. Et q̃n/
to amplꝰ rem cõem q̃ ꝓpriã curaueritis.tã
to amplꝰ vos noueritis in religione pfice
re.q̃m cõia curare caritatis eſt meritorie.
a ſua aũt ꝓpria nature reciproce. Decimo
nono pbatur hoc idem p illud quod ſequi
tur in regula. Conſequẽs eſt eñi vt q̇ filijs
ſuis in monaſterio cõſtitutis aliquã ꝯtu/
lerint veſtẽ.ſiue quodlibet aliud inter ne/
ceſſaria deputandũ/illud nõ accipiat occl'/
te.ſed ſit in ptãte prepoſiti/vt in rem cõem
redactũ/cui neceſſariũ fuerit/pbeat. Ma/
ior aũt rõ cõitatis videt eſſe de bonis eccie
cõmunibꝫ q̃ de ipſorum parentum dona/
rijs.que ex proprio pceſſerunt eorũ. Ergo
ſi ꝓprium phibet in ſecundis.ſequitur etiã
ꝙ in primis. Uiceſimo oſtenditur hoc
ipſum per Hugonem exponentem hunc
paſſum. In cõmuni omniũ vita inquit cu
iuſmodi eſt religionis cõuerſatio.nihil licꝫ
recipi.nihil occulte retineri. Alias iam nõ
eſſet cor vnũ ⁊ anima vna/ſi non eſſent om
nia cõia.vbi aũt omia cõia nulla ſunt pro/
pria. Dic mihi queſo.nõne regulã Augu/
ſtini vouiſti:nõne vitã regularem ſcdm eã
tenere promiſiſti: nonne omnia predicta
dicit eſſe cõmunia: Ergo neceſſario aut il/
lam pmiſſam non tenes,votifragus.aut ni
hil penes te ꝓprium habes.alias regularis
non es ſed magis irregularis. Cũ enim ni
hil retinet/dicit Hugo/proprium.auari/
tia reſtringitur.inuidia religatur.⁊ omne
fomentum diſcordie ſuperfluum reſecatur
caritas vnanimis connutritur.⁊ pauper/
tas deuota cuſtoditur. Et dũ non licet ter/
rena retinere/cogitur amplius celeſtia co/
gitare.tractare.diligere:tanto minus eñi

ſuperna diligit quis/q̃to magis in infimis
delectatur. Uiceſimoprimo/proprie/
tas repellitur Hugonis auctoritate. Sũt
inquit qui grauiter turbantur inter fratres
cum non licet donaria retinere parentum.
amantes ſeruare munuſcula ſuorum/⁊ in
proprio delectantur. Adeo enim ſepe inar
deſcunt vilibus ⁊ paruis iſtis oblectamen
tis/vt eorum occaſionibus ſoleant turba/
re concordiã fratrꝫ.quod perſuaſione dia/
bolica fieri dubium non eſt/qui in eo ten/
tat in quo magis ſe preualere cognoſcit.
Propterea diligenter omnia terrena calcã
da ſunt/que caritatem fraternam turbare
poſſunt/vt ſit laqueus contritus ⁊ nos libe
rati ſimus. Uiceſimoſecundo ſuperad/
dit Hugo ſupradictis ꝙ frater qui munus
acceptum celauerit/furti iudicio condem/
net. Parum dixi imo certe ſacrilegio/qđ
peius eſt/q̃ſi iude ſimilis factus proditori
Prodit eñi conuentũ totũ/cum rem eius
cõem eccleſie/de ſinu caritatis ſubtrahit in
ꝓpriũ vſum. Uerꝰ dixerim pdidit ſeipm
cũ retroſpicit ad abiectũ ſeculũ/⁊ regulam
violat ⁊ votũ. Ergo ſi furtũ cõmittis ſꝫm
Hugonẽ/ſeruando ſeculare donariũ/nun
q̇d erit ſacrilegꝰ qui de cõi ſacro ꝓpriũ ſuũ
facit. In cõmuni dederũt fundatores.⁊ ni
ſi in cõmuni retinere potes cum ſalute.
Uiceſimotertio lauacrũ corporis infirmi
⁊ lotionẽ veſtiũ curioſam phibet Auguſt.
in regula fieri ſꝫm ꝓprium arbitriũ fratrum
ſed magis prepoſiti/vt etiam ſi nolit frater
faciat iubente prepoſito/quod illi expedit
pro ſalute corpis. Et ſi velit/negãte illo/nõ
faciat vt nõ obediat ſue cupiditati. Cũ er/
go beatꝰ pater Auguſti.cuꝫ regula/vota/p
miſſa/maximus ⁊ primꝰ ſit ꝑpoſitus poſt
deum/regularibꝫ filijs ſuis canonicis/pci
piẽs in tot locis ⁊ paſſibus omnia habere
cõia.⁊ in ꝓprio nihil.ſequitur ꝙ illi paren/
dũ eſt/⁊ non ꝓprie laſciuie.q̃m Hugone te
ſte non ornat nitor corporis aut veſtiũ ſed
morꝫ.⁊ ſpũalis magis querenda eſt mun/
dicia q̃ corpalis. Si ergo ꝓpria libido ꝓ/
hibet in lotiõe veſtꝭ aut corpis rõe obediẽ
pmiſſe q̇ ꝓpriã abiecit volũtatẽ/q̃re etiã
nõ phiberet ꝓpetas pecunie ⁊ iocaliũ/repu
gnãs voto pauptatꝭ/caritatiq ꝫ fratne:mul
to minꝰ rõabile videt i forẽſibꝫ ⁊ aliẽis ꝓp
uꝫ licet cuiꝰmõi ſũt fortune.bõa.i ciſta/aut
i camera ſeruata/q̃ i ꝓpa corpis ſanitate lõ/
ge magꝭ neccaria.ſꝫ in iſta ſcđa ꝓpa volũtas

pꝛohibet ⁊ auferṫ/vt dictū eſt. ergo ſimiľr
⁊ in pꝛima. Uiceſimoquarto arguitur
ꝑ illud in regula auguſtini de egrotantiū
cura laboꝛantiū ⁊ debiliū vel ſenū. que ali
cui eſt fratꝝ iniungenda. vt petat de cella
rio quod cuiqꝫ opꝰ eſſe ꝓſpexerit Quādo
quidē ergo neceſſitate petēde ſunt de cōi
cellario. ergo ſi nō ſit opus ꝓpꝛio ꝑ neceſſi
tate infirmitatis. multominꝰ tpe ſanitatꝫ.
Uiceſimoqnto arguiṫ ꝑ eundē Augu.
ibidē. Siue inqt qui cellario. ſiue qui ve
ſtibus/ſiue q̄ codicibꝰ ſcribēdis pꝛeponū
tur/ſine murmure ſeruiant fratribꝫ ſuis.
Pꝛopꝛiū ergo veſtiariū tolerare aut ꝑpe
ti eſt regulā interimere ꝓmiſſam q̄ cōmu
nē ſtatuit magiſtrū veſtiarij ꝑ expꝛeſſum.
Cōis autē tolliṫ. cū quiſqꝫ ꝓ ſe curā gerit
⁊ ꝑ conſeqns regula coꝛrūpiṫ ⁊ frangiṫ vi
dentibꝫ ſcientibꝫ. ⁊ volentibꝫ vobis ſingu
lis in graue diſcrimē ſalutis aīaꝝ veſtraꝝ
Regula ponit vnū cōem. vos autē ꝓpꝛios
oēs. Dicite ergo ſi regulā ꝓmiſſam ſerua
tis Uiceſimoſexto cōfirmaṫ hoc ipm ꝑ
illud qđ mox ſeqtur in regula. Ueſtimēta
inqt aug. ⁊ calciamēta quādo fuerint in
digentibꝰ neceſſaria/ dare nō differāt ſub
quoꝝ ſunt cuſtodia que poſcūṫ. Ubi hu
go. Miniſtrare debet frater deputatꝰ cōi
veſtiario ſine murmure. Caueāt ergo fra
tres ne nimis petāt impoꝛtune. aut ſuper
flue. nā quicq̄d ſupfluū eſt moꝛtiferꝝ eſt il
lis. Nā vnde paupes erimꝰ ſi penuriā nō
habemꝰ: Attendāt ꝙ oblatōes fidelium
ſunt q̄ veſtiūt ⁊ comedūt/vt foꝛmidēt po
puli pctā poꝛtare. Uſqꝫ ergo ad ꝓuiſionē
calciamentoꝝ Aug. nō deſcenderet ſi qc
q̄ fratribꝫ ꝓpꝛiū cōceſſiſſet Uiceſimoſe
A ptimo cōfirmaṫ per illđ Augu. in regula.
Lites autē nullas habeatis inter vos. ⁊c̄.
Maximū autē fomentū litiū eſt ꝓpꝛiū/ q̄
ſecanṫ inter volūtates teſte Seneca. Feli
cem inqt dixerim humanā vitā ſi hec duo
ꝓnoīa poſſeſſiua. meū ⁊ tuū tollerēṫ de me
dio. Et in epl'a. xiiij. Si vis viuere in pa
ce. aut paup ſis. aut paupi ſiľis. Rixa aūt
eſt inter cōpetitoꝛes. Et Ethi. v. Iurgia et
diſſenſiōes ſunt inſtitute. Et Boetius in
tertio. vnde foꝛenſes q̄rimonie. niſi ꝙ vi
vel fraude aʋolētibꝫ pecunie repetūtur cu
pite Tolle pꝛopꝛiū de clauſtro. ⁊ lāpades
extīcisti inuidie. luxurie. rixe. auaricie. ce
teroꝝūqꝫ defectuū Uiceſimooctauo ar
guiṫ ꝑ illud de regula ꝓpe finē. Ut autē cū
cta iſta ſeruenṫ. dicit aug. ⁊ ſi qđ minꝰ ſua
tum fuerit nō negligenṫ ꝓtereaṫ/ſꝫ emēdā
dum coꝛrigendūqꝫ cureṫ ab eo q̄ pꝛeeſt vo
bis. Ipſe enī quāto loco ſupioꝛe tāto in
periculo maioꝛi verſaṫ. niſi coꝛrigat vſus
manifeſtos ⁊ defectꝰ patētes/quibꝫ regula
coꝛrūpiṫ ⁊ laceraṫ in ꝑiculū ſalutis aīaꝝū/
quoniā illiꝰ eſt reddere rationē ꝓ oībus.
Uouit abbas vitā ſm regulā Aug. ⁊ ſiľr
frēs Illa totiēs clamat oīa eſſe cōia vnū
coꝛ ⁊ aīam. nihil habere pꝛopꝛium. cōe ve
ſtiariū. ⁊ tn̄ cōtrariū agiṫ quotidie. Et qđ
deteriꝰ eſt vſqꝫadeo infecit hoc virus cun
ctos vt neminē cōſcientia remoꝛdeat. ne
mo ex abuſibꝫ vetuſtate doleat. aut peni
teat. qđ indiciū eſt obſtinatiōis ⁊ irremiſ
ſionis periculū. quoniā qui cōſcientiā re
moꝛdentē non habet. minime penitet. ſi
nō penitet feciſſe. nō dolet. ſi nō dolet nō
conteriṫ. qđ nō conteriṫ nō cōfiteṫ nec ab
ſoluiṫ vſqꝫ in finē vite. Diſcrimē hoc cōe
eſt. ſed tn̄ pꝛīo capitis. ⁊ conſeqnter mem
broꝝū. capitis qꝛ regulā ꝓmiſſam nec ſer
uat nec ſeruare cogit. iuxta vocatōis offi
ciū cuiꝰ eſt ſm Auguſt. coꝛripe inquietos.
cōſolari puſillanimes. infirmos ſuſcipe
⁊ patientē ad oēs foꝛe. Membꝛoꝝū autē.
quia nō tenuerūt ꝓmiſſam regulā Pudet
dicere ſed veritas vꝛget. ne in fermentum
phariſeoꝝ deſcēdaṫ. verendū eſt hodie de
quo Math. xxiij. ſcribiṫ Ue vobis ⁊c̄ q̄ de
cimatis mentā. anetū. ciminū. ⁊ reliq̄ſtis
que grauioꝛa ſunt legis/iudiciū/mīam/ ⁊
fidē. Si breuis ꝓducit ⁊ longa coꝛripiaṫ
ſi in notula cātus/ſi in lectura vocabulo ti
tubaṫ. ſi rumpiṫ leuiter ſilentiū. ſi cerimo
nie reuerētiales nō ſeruanṫ/ſi veſtes inde
center compte. ſi ceteriſqꝫ minimis defe
ctus modicus cōmittaṫ/coꝛrigiṫ diligēter
Que āt maioꝛa ſunt. ⁊ in coꝛpe regľe pꝛo
miſſe expꝛeſſa tā frequēter votaqꝫ tria con
cernētia/cuiuſmodi ſunt ſupbia. rancoꝛ.
comeſatōnes. luxurie ꝓpꝛietas auaricia ꝑ
cioſe veſtes. vaſa argētea in camera. cetere
qꝫ curioſitates/pꝛochdoloꝛ negligūṫ. Ta
les increpans xp̄s pꝛelatos/vbi ſupꝛa. ce
cos cecoꝝūqꝫ duces appellat/deglutiētes
camelū/⁊ culicē excolātes. Uiceſimo
nono cōcludiṫ ꝑ regule calcem. in quo di B
cit auguſt. Ut autē in hoc libello tanqꝫ in
ſpeculo poſſitis ſuſpicere. ne ꝑ obliuionē
aliquid negligatis ſemel in ſeptimana vo
bis legatur. Et vbi vos inueneritis que

ſcripta ſunt facientes. agite grãs deo bo/
norũ omniũ largitori. Ubi autẽ ſibi qui
cũq; veſtrũ videt aliq̃d deeſſe/doleat de p/
terito caueat de futuro. orans vt ei debitũ
dimittat. ⁊ in tentationẽ nõ inducat amẽ
Ideo autẽ legit dicit venerabilis hugo ⁊
legi precipit ab auguſtino ſeptimanatim
vt memoriter teneat ⁊ obſeruet diligenter
Ex quo igit regula bti patris Auguſtini
vobis ſpeculũ eſt o regulares/ tã freq̃nter
vobis corã facie prepoſita. quõ trabez in
oculo nõ videtis. q̃ feſtucã videtis in alie
no. Trabes enĩ vt dicit Criſ. ſup Math.
eſt peccatũ cleri/feſtuca autẽ ſecularium Ut
cuncta ſeruẽtur dicit Auguſti. q̃ in regula
ſunt regula legat. ⁊ minꝰ obſeruatũ nõ pre
reat ſed corrigat. Quo animo ergo tanto
tpe diſſimulatis preterire cõe veſtiariũ vt in
duamini ex vno veſtiario ſicut veſcimi ex
vno cellario: Negare nõ poteſtis quin h
voto pmiſeritis ſolenni. qd in regula legi
tis quotidie tot in paſſibꝫ ⁊ locis Ante vo
tũ dicit aug. liberũ erat reddere. ſed neceſſa
riũ ſaluti poſt votũ. Uoto nãq; cõſilia. vo
bis facta ſunt pcepta/ ⁊ libera neceſſaria.
Aliqñ ergo dolendũ eſt de preterito ↄmiſſo
⁊ futurũ cauendũ vt ſitis factores verbi ⁊
nõ auditores tm̃. Jacobi. i. Qm̃ ſiq̃s au/
ditor ẽ ⁊ nõ factor. cõpabitur viro conſide
rãti vultũ natiuitatis ſue in ſpeculo Cõſi
derauit enĩ ſe ⁊ abijt ⁊ ſtati oblitꝰ eſt ſuiipſi
us Sic eſt audire quotidie in regula legi
(ſi tamẽ legat) q vocati eſtis ⁊ cõgregati vt
vnanimes. habitetis in domo. q cor vnũ
⁊ anima vna. ⁊ oĩa ſint generaliter ⁊ vni
uerſalr cõia. ⁊ nõ dicat aliq̃d propriũ. Ex
etiã donariũ aut paternũ munꝰ vel littera
nõ ſeruet. ſed phibeat in cõi. q veſtes ſub
vno cõi cuſtode habeant q induamini ex
vno veſtiario ſicut veſcimi ex vno cellario
q nullus ſibi aliq̃d operetur. ſed oĩa opa in
vnũ fiant. q2 quãto plus cõe q̃ propriũ cu
ratur. tãto amplius in religione pficitur.
Ex caritas/que ſua ſunt nõ querit. ſꝫ poſt
ponit propria cõibus. Audire inq; hec ſꝫ
nõ facere. audire parũ eſt aut ſcire regulaꝫ
niſi facere ſeq̃tur. Seruare deniq; obedi/
entiã ⁊ caſtitatẽ nõ ſufficit. ſi paupertatem ⁊
abiectõem paupertatis neglexeris. quoniã
apoſtolo Jacobo teſtante. Qui in vno of/
fendit. factus eſt oĩm reus. Quinimo. q̃n
to crebrius ⁊ ſepiꝰ auditis ⁊ nõ impletis tã
to culpabiliores eſtis. Qm̃. ij. Petri. ij.

dicit Melius erat viã iuſticie nõ cognoſce
re/q̃ poſt agnitã retrorſum cõuerti. Legi
tis ergo in ruinã veſtrã/ niſi vos prepetis
ad emendatõez. neq; regulares vocari me
remini. aut habitũ eorũ gerere. ſeu de eorũ
bonis neceſſaria vite ſumere iuxta inten/
tionẽ fundatorũ. niſi regulã obſuetis pro
viribꝫ amodo in futurũ. de preteritis penitẽ
tiã agentes. Donet autem dñs vt verbis
vtar aug. vt obſeruetis hec oĩa. pprium
abijciẽtes vt vouiſtis/ quicũq; regulares
eſtis tanq̃ cõcordie ⁊ pacis aduerſarium.
Uos q̃ꝫ q̃ preeſtis p dei miſericordia co/
gitate aĩo. deuia reducere. ⁊ obliqua indi/
rectũ. neq; diſſimuletis vlteriꝰ Nõ eſt eniꝫ
grandis differẽtia vtrũ letũ inferas vel ad
mittas ait Simachus papa ⁊ Innocẽtiꝰ.
Error cui nõ reſiſtit approbat ⁊ veritas ſi
nõ defendit opprimit. Ezechielis. xxxiij
Sanguinẽ eius de manu tua requirã
Hec de prĩa pte ſufficiant in qua proprie
tas regle bti auguſtini viſa eſt repugnare.
In ſcda pte videndũ eſt q̃liter proprietas
impugnatur p ſacraꝫ ſcripturã ⁊ canones
tam auctoritatibus q̃ exemplis.

Incipit ſecunda pars huius tractatus.

Religioſorũ ſtatus dicit ſanctus
Tho. ij. ij. q. clxxxiij. eſt pfectorũ
ſicut ⁊ epõꝝ. Probat auctoritate
ſaluatoris mat. xix Si vis pfectꝰ eſſe vẽde
oĩa ⁊c. Et Lu. x Maria optimã p. ẽ elegit
Ad vitã eternã ingredi volentibꝫ neceſſa/
ria ſunt pcepta. ad pfectõem cõſilia. Hoc
idẽ dicit Dioñ. in. v. ⁊ in. vi. caplis celeſtꝫ
gerarchie. monachos vel theopẽtas. i. deo
famulãtes pfectos vocãs. Cõformit etiã.
Paulus ad coloſ. iij. Sup oĩa caritatem
habere. q̃ eſt vinculũ pfectiõis. Unũq̃dq;
enĩ pfectũ eſt cũ ſuo ↄiũgunt fini. q̃ntum
poſſibile eſt. hoc autẽ eſt p caritatẽ. i. Jo.
iiij. Qui manet in caritate in deo manet ⁊
deus in eo Et Dioñ. de diuinis noĩbꝰ Ex
taſim eſt faciẽs diuinꝰ amor. trãſponẽs to
taliter amantẽ in amatũ. ſane tñ intelligẽ/
dũ Totũ enĩ ⁊ pfectũ totalitate diligibilis
nõ diligit niſi a ſeipſo deus totalitate dili
gẽtis anime niſi a beatis. hoc eſt toto affe
ctu. ſemp in deũ tendere. ſed bñ totalitate
viatoris q̃ in affectu nihil hꝫ non ſolũ re/
pugnans caritati. qd eſt peccatũ. qm̃ hoc
etiã incipientibꝫ ⁊ pficientibꝫ cõuenit. ſed

etiā impeditiuū eius vt ſunt ſolicitudo.cu
ra tꝑaliū.poſſeſſiōes.diuitie.propria vo
luntas.cōiugium.et hmōi que abiiciūtur
religionis voto. Nam teſte Auguſtino ve
nenū caritatis eſt cupiditas. Hinc in col
latōnib⁹ patrū inqͣt abbas Moyſes Ieiu
nia.vigilie.meditatio ſcripturaꝝ. nuditas
ꝛ priuatio facultatū/nō ꝑfectio ſed perfe/
ctiōis inſtrumēta ſunt.nec in ipſis ꝯſiſtit
diſcipline finis/ſed ꝑ illa deuenit ad finē.
quia nō oīs religioſus ꝑfectus eſt/ſꝫ tñ
D ꝑfectū habet ſtatū. Precepta remouēt
que caritati ſunt cōtraria. cōſilia autē im
pedimēta actus ei⁹. Dicit aug. in enchiri/
dion. Quecūq mandat de⁹ quoꝝ vnū eſt
nō mechaberis ꝛ quecūq nō iubet ſꝫ am
monet poti⁹ conſilio.quoꝝ vnū eſt.bonū
homini mulierē nō tangere tūc recte fiūt.
cū ad charitatē ordinant̃.qꝛ mor vnit̃ cͣs
deo.i. ad Thimo. vij. Finis precepti cari/
tas. Precepta vt ait Hieronꝰ. ad demetria
dem virginē. Et prohibitiōes de neceſſi/
tate ſunt ſalutis/vt colere deū ꝛ ſabbatuꝫ
nō occidere non mechari.ꝛc̄.qꝛ mala ꝓhi
bentur ꝛ precipiūtur bona ꝑ illa. Sed cō
ſilia de conceſſis ſunt ꝛ licitis/vt eſt liber
tas volūtatis.vſus carnis in cōiugio poſ
ſeſſiones ꝛ diuitie.i. Corin. vij. De virgi/
nibus dñi preceptū nō habeo.conſilium
autē do. Ab horū abſtinētia voto ſe aſtrin
git religionis ꝑfectio. quo ꝑfectius vacet̃
deo ad augmentū meritorū victoriā tēta/
tionū ꝛ maiorē vnionē cū deo. Hinc Iſi/
do. de ſummo bono recedere inqͣt bonuꝫ
eſt corꝑe.ſed longe meli⁹ volūtate. Et An
ſelm⁹ in libro de ſimilitudinibꝰ. ponit de
homine vlceribꝰ ꝛ arenulis pleno.q̄ ſe li/
gari facit ꝛ ſecet̃ ꝛ ſanet̃. Et greg. ſup Eze/
chielē. Sicut holocauſtū eſt ꝑfecti⁹ legis
ſacrificiū qꝛ totū incendit̃.ſic q̄ nihil reſer
uant ſed ſenſum linguā atq ſubſtantiam
oīpotēti immolāt ſolenni voto.vt deo
totaliter ſe mancipēt/ꝑfectiorē hñt ſtatuꝫ
cuiuſmodi eſt religio. Finis ſiquidē reli/
gionis ꝑfectio caritatis cui⁹ ſunt impedi/
mēta tria/que abiiciūtur voto.libtas ſui.
poſſeſſiones ꝛ diuitie ꝛ carnis voluptates
licite ſecularibꝰ.ꝛ ꝓhibite religioſis. qua/
tinus ꝑ abſtinentiā horū ꝓmiſſam opam
dent caritati ꝑfecte. Confirmat̃ id ipm a
ſancto Tho. vbi ſupra. Status inqͣt reli
gionis eſt qͦdam exercitiū ꝛ diſciplina.q̄
ad ꝑfectū itur caritatis Ad hoc āt neceſſa

riū eſt ab amore mundaliū affectū diuer/
tere.vt patꝫ ꝑ aug. li. x. cōfeſſionū. Min⁹
te amat.inquit. dñe deus q̄cunq ꝓter te
aliquid amat. Et Math. vi. Nō poteſtis
deo ſeruire ꝛ mām̄one. Et Iohānes in ca/
nonica. Frēs nolite diligere mundum ꝛc̄.
Quoniā qui diligit mūdū nō eſt caritas
dei in eo. Et greg. in omel. Tanto inquit
quiſq min⁹ ſupius diligit/q̄nto magꝭ in/
ferius delectat̃. Amor ergo ſiue cōcupiſcē
tia carnis ꝛ oculoꝝ ꝛ ſupbia vite ꝑpedi/
unt ꝑfectōem caritatis dei ꝛ ꝓximi trahūt
q hominē inferius Sed ꝑ oppoſitū pau
ꝑtatis votū.caſtitatis quoq ꝛ obedientie
tendit ſurſum in deū. veluti nihil inferi⁹
habens/qͦ delectet Paupratē cōmēda E
uit xp̄s caput eccl'ie naſcendo. Lu. v. qm̄
a paupere matre virgine naſcit̃ in ſtabulo
pannis inuoluit̃.ꝛ inclinat̃ in p̄ſepio In
oīni denique vita ſua relucet paupras. Ni/
hil poſſidere in ꝓprio cōmendat vetus te/
ſtamentū Num. xviij. Dixit dñs ad aarō
In terra eoꝝ nihil poſſidebitis.nec hēbi
tis partē inter eos. Ego pars ꝛ hereditas
tua in medio filioꝝ iſrael. Nimis auarus
eſt dicit Augu. cui nō ſufficit de⁹. Et hie/
ro. Dñs cum iſtis infimis pars fieri dedi
gnat̃. Et amb. Hi apti ſunt ad regnū celo
rū.qui nullis cupiditatibꝰ occupant̃. ſed
ad futura feſtinant ꝓmiſſa vite celeſtꝭ. Et
grego. Illic cupit anim⁹ aſſiſtere vbi ſe ſpe
ret ſine fine gaudere. Et ad magna p̄mia
ꝑueniri nō poteſt.niſi ꝑ magnos labores
Si ꝓpter te dñs ſue renūciat matri.cū di/
cit Que eſt mater mea ꝛ q̄ ſunt fratres mei
Cur tu dño tuo cupis anteferri? Vñ iu/
ueni querēti quo pacto vitā haberet eter/
nā. Reſpondit veritas. Si vis inqͣt ad vi
tam ingredi ſerua mādata. Rurſus dicēte
iuuene. Hec oīa feci a iuuētute Adiecit
Si vis ꝑfectus eſſe vade ꝛ vende oīa q̄
habes.ꝛ da paupibus ꝛ ſequere me. Hoc
ſummope clauſtralib⁹ notandū. Non eni
ait domin⁹ manduca.quieſce.dormi.frue
re delicijs et honorib⁹ mundi. theſauros
habeto/vaſa argentea.iocalia ꝛ cetera.ſed
dicit vende oīa.non partē ſicut Anani/
as ꝛ ſaphira.ſed oīa tua ſupple/que ha/
bes iuſto titulo. Nec ait da proximis/ſed
paupibus. Nec attendendū dicit auguſt.
quib⁹ monaſterijs aut indigētibus hoc fe
cer̃.quoniā oīm chriſtianoꝝ res vna pub
lica eſt. Audiant paupes ꝛ letētur.que ſit

pars hereditatis eoꝛuꝫ. Beati inquit xp̄s
paupes quoniā ipſoꝝ eſt regnū celoꝛum.
E cōtra paulus ad Thimo. vi. Radix in⸗
quit oīm maloꝝ cupiditas. Hac cupidita
te plus hn̄di q̄ꝫ opus eſt. ſcḋm gloſam magi
ſtri. ⁊ diabolus cecidit de celo in infernuꝫ
⁊ parētes noſtri pꝛimi de paradiſo in exili
um. In greco autē habet̄ radix oīm malo
ruꝫ philargiria. i. amoꝛ pecunie. Scribit̄
etiā Eccl. x. Auaro nihil eſt ſceleſtius. Et
apl̄s vbi ſupꝛa. Quā quidā inquit appe⸗
tentes errauerūt oīno a fide xp̄m deſeren⸗
tes. qꝛ in duob9 locis nō poteſt affect9 no⸗
ſter partiri deſideriū ſuū. Breuiter diuerſ
in locis ſacra ſcriptura laudat ⁊ appꝛobat
voluntariā paupꝛtatem. In religione ergo
que eſt dom9 dei abijciēda eſt oīs negocia
tio ⁊ pꝛopꝛietatis poſſeſſio. Non ſit inq̄t
Hieron̄. in domo oꝛōnis. negociatio. nō
poſſeſſionū amoꝛ. nō cupiditas. ne ingre
diat̄ Jeſus iratus ſpeluncā latronū. ⁊ mē
ſas ſubuertet vendentiū in hoꝛa nouiſſi⸗
ma moꝛtis. Multi inq̄t Oꝛigenes ſunt in
domo dei que eſt eccleſia non ſpūaliter vt
ꝓmiſerūt viuentes. ſed carnal̄r magis. vē⸗
dentes ⁊ emendētes. q̄ rarius oꝛōi debite
vacāt ſecularib9 intenti ⁊ dediti negocijs.

Hactenus ꝓpꝛietas colliſa lapidib9 ſa
cre ſcripture. ſupeſt eā ꝑ canones ſa⸗
cros impugnare. extollēdo volūtariā pau
ꝑtatem. Clemēs quart9. xij. q. i. dulciſſi
mis. ⁊c. ſic dicit. Cōis vita oībus eſt neceſ
ſaria fratres. maxime his q̄ deo irrepꝛehē⸗
ſibiliter cupiūt militare. ⁊ vitā apoſtoloꝝ
imitari. Cōis enī vſus omniū que in mū
do ſunt oībus eſſe debuit. ſed ꝑ iniq̄tateꝫ
alius dixit hoc eſſe ſuū. alius iſtō. ⁊ ſic in⸗
ter moꝛtales oꝛta ē diſſenſio. Deniq̄ꝫ gre
coꝛū quidā ſapiētiſſimus oīa cōmunia
eſſe amicoꝛū dixit. Et ſicut aer ait. aut lux
ſolis diuidi nō poteſt aut mediari. ita nec
cetera quecūq̄ꝫ cōmunia/ que data ſunt oī
bus ex natura. Pꝛopter quod dn̄s ait per
ꝓpherā. Ecce q̄ꝫ bonū ⁊ q̄ꝫ iocundū habita
re fratres in vnū. Et apoſtoli cōmunē in
vnū duxerūt vitam. Nā vt in eoꝝ actib9
dicit̄. multitudinis credentiū erat coꝛ vnū
et aīa vna. nec quiſq̄ꝫ aliquid dicebat ſu⸗
um. nec erat egens inter eos. Oēs q̄ do
mos vel agros poſſidebāt/ venditis illis
offerebāt pꝛecium ante pedes apoſtoloꝝ
ſicut quidā veſtrū cognouerūt ⁊ viderunt
nobiſcū. Ananias autē vir auſter9 ⁊ Sa⸗
phira vxoꝛ eius qꝛ mentiti ſunt nobis pn̄
tibus coꝛruerūt. Seq̄tur. Qua pꝛopter vo
bis cauenda mandam9 ⁊ vobis obedire p̄
cipim9 doctrinis aploꝝ ⁊ exemplis vt ab
apoſtolicis regulis nō diſcedatis/ ſed cō⸗
munē vitā ducentes adimplere ſatagatis
Ibidē ſtatim allegatur poſt. Hieroni.
ad nepotianū. Clericus interpꝛet̄ vocabu
lum ſuū/ ⁊ eſſe nitat̄ quod dicit̄. Cleros gre
ce ſoꝛs eſt latine. qꝛ dn̄s pars ei9. ⁊ de ſoꝛte
dn̄i ſunt. Talis ergo eſſe debet vt poſſidea
tur a dn̄o ⁊ poſſideat ipſe dn̄m. Qꝫ ſi quip
piā pꝛeter dn̄m poſſideat pars ei9 non erit
dn̄s. verbi gratia ſi aurū. ſi ſuppellectile/
cum iſtis nō dignat̄ dn̄s fieri ps ei9. Hinc
leuita nō accepit partē in terra ſicut cete⸗
ris trib9. Ambꝛoſi9 conſequēter de fuga
ſeculi. hoc in loco inducit̄. Cui ait poꝛtio
eſt deus. nihil curare debet niſi deū. ne al⸗
terius neceſſitate ⁊ ſolicitudine impediat̄
Auguſt. in eodē loco. Nolo ⁊c. Due res
in vobis pollere dn̄t. cōſcīa ſcꝫ ⁊ fama. Cō⸗
ſciētia eſt neceſſaria tibi. fama pꝛimo tuo
Seq̄tur paulo poſt. Nulli licꝫ in ſocieta⸗
te noſtra aliq̄d habere ꝓpꝛiū. Et ſi qui ha⸗
buerint faciūt qḋ nō licet. Seq̄tur. Qui
habent ꝓpꝛiū vel habere volūt aut de ꝓpꝛio
viuere cōtra p̄ceptū/ nō mecū manebūt in
ſocialē vitam. Malo habere claudos q̄ꝫ
plāgere moꝛtuos. Ex concilio lateran̄. B
extra. c. ij. de ſtatu monachoꝛū. Monachi
nō pꝛecio recipiant̄ in monaſterio. nec ꝑ⸗
mittant̄ habere peculiū. Peculiū habere/
vt dicit magiſter Gerard9 magn9 in tracta
tu de ꝓpꝛietate monachoꝝ non eſt habere
pꝛincipale dominiū in re ipſa. ſed vt ſeru9
ſub dn̄o. ſub patre fili9/ ſub abbate mona⸗
chus. ex licētia ipſoꝝ ſub q̄b9 ſunt. Et tn̄
hoc nunq̄ꝫ monachis cōcedit̄ ſcḋm glo. In
no. qui eſt lucerna iuris. niſi ꝑ adiūcta ad
miniſtratōne. vt ſi fuerit veſtiari9 elemoſi⸗
narius vel theſaurari9/ vel hmōi cōmune
habēs officiū. deſeruiens vtilitati cōmu⸗
ni eccleſie. vt fidelis ſit ⁊ pꝛudens diſpen⸗
ſatoꝛ nō querēs que ſua ſunt/ ſed que oīm
Qui aūt peculiū habuerit niſi ab abbate
fuerit ei pꝛo iniūcta adminiſtratiōe ꝑmiſ
ſum/ a cōmunione pꝛiuet̄ altaris. Et qui
in extremis cū peculio fuerit inuētus. ⁊ di
gne nō penituerit. nec oblatio pꝛo eo fiat
nec inter fratres habeat ſepulturā. Quod
de vniuerſis religioſis pꝛecipim9 obſerua
ri. Abbas autē qui diligēter iſta non caue

rit officij ſui iacturam nouerit ſe incurſu-
rum. Conſequenter Clemens tertius
paulopoſt ſuper quodam canonico regu
lari qui in articulo mortis agens/ licet a
priore ſuo monitus/ propriū quod ↄtra
regulā latenter habuerat noluit reſignare
ꝛ ſic diem clauſit/ ꝛ fuit inter fratres tradi-
tus ſepulture. Et infra Inq̄ſitioni tue re-
ſpondem⁹ ꝙ ille canonicus nō tantū fue-
rat xpiana ſepultura priuādus. verū etiā
ſi ſine maximo ſcādalo fieri potuit. de ipſa
proijci dignus eſt eccleſia. Item ibidē.
Innocētı⁹ tertius abbati ꝛ conuētui ſub
laten. Cū ad monaſteriū. ꝛc. firmiter inhi
bem⁹ neq̄ decetero monachoꝝ lineis ca-
miſiis vtant̄. Prohibem⁹ diſtricte ſub atte
ſtatōe diuini iudicij ne quis monachorū
propriū aliq̄d poſſideat ſꝫ ſi q̄s aliq̄d pro
priū habꝫ totū incōtinenti reſignet. Et in
fra. Si proprietas. ꝛc. apud quenq̄ȝ inuē
ta fuerit in morte. ipſa cūꝫ eo in ſignū pdi
tionis extra monaſteriū in ſterq̄linio ſub
terret̄. ſm ꝙ beat⁹ greg. in dialogo ſe nar-
rat feciſſe Unde ſi quicq̄ȝ alicui fuerit de
ſtinatū. nō pſumat illud accipere. ſed ab-
bati aut priori aut cellerario aſſignet̄ Se
quit̄ in fine. Nec eſtimet abbas ꝙ ſup pro
prietate poſſet cū aliquo monacho diſpē-
ſare. Quia abdicatio propetatis. ſicut et
cuſtodia caſtitatꝭ/ adeo ſunt annexa regu
le monachali. vt circa eā nec ſumm⁹ pon-
D fex poſſit licentiā indulgere. Qꝫ autem
votū ſolenne religionis indiſpēſabile ſit
patet Leuitici vltimo. vbi dicit̄ qđ ſemel
ſanctificatū eſt dn̄o nō poteſt ī alios vſus
cōmutari. Nec facere poteſt prelat⁹ quin
deo cōſecratus per votū religionis oblige
tur ad hoc qđ vouit. Idem ſentit Ber-
nar. in libro de pcepto ꝛ diſpēſatōe. Quic
quid ait in ſpūalibus in regła eſt traditū
in manu nō relinquit̄ abbatis. Et paulo
poſt. Neq̄ȝ enī abbas ſup regulam eſt cui
ſemel etiam ipſe ſpontanea profeſſione ſe
ſubiecit ꝛ deuouit. Uotum etiā paup-
tatis indiſpēſabile oſtendit ſanct⁹ Tho.
ſcđa ſecūde queſt. lxxxix. Grauius enī ait
eſt q̄ȝ periuriū votū fractū. ex eo ꝙ deo ſo-
li votum fit ꝛ promittit̄. Iuramentū autē
deo ꝛ hominibus. Secundo quia votum
obligat ex fidelitate reddendi deo promiſ
ſum. Iuramentū vero ex reuerentia veri-
tatis que eſt ipſe. Grauior eſt autē infide-
litas q̄ȝ irreuerentia. ergo ꝛc. Et confirma
tur per eundē in eodem libro in materia
de voto/ vbi dicit̄ ꝙ ſi votum fiat ſolenne
etiam de impoſſibilibus/ verbi gratia Pe
regrinatio egrotis/ elemoſina pauperib⁹.
et huiuſmōi. nihilominus debꝫ ſemp ha-
beri promptitudo volūtatis. quotiēs oc-
currit memorie/ ꝛ facere quod in ſe eſt.
In his etiam que p ſe mala ſunt ꝛ bene fie
ri nequeūt: diſpenſatio non cadit ſecūduꝫ
Bernardū in epiſtola ad Adaꝫ monachū
et in libro de precepto ꝛ diſpenſatōne. cu-
iuſmodi eſt habere propriū monacho/ q̄
ad non habendū ſe aſtrinxit per votum re
ligionis Propriū inquit poſſidere homi
ni ſeculari licitū eſt. monacho autē puruꝫ
malum. Nam vbi proprietas ibi ſingula
ritas/ vt dicit Bernard⁹ ad Carthuſienſ.
vbi ſingularitas ibi angulus. vbi angul⁹
ibi ſordes. vbi ſordes ibi rubigo ꝛ diuiſio
Benedictus. xij. Illis inquit quib⁹ in- K
cumbit onus de veſtiarijs/ calciamētis. ꝛ
alijs corporis neceſſarijs prouidendi. ſta
tuimus vt hoc decēter faciant tempe con-
gruo/ iuxta ſuppetentiā facultatū/ et con-
ditionē regionis. Et ſequit̄ modus. Et il
lud quod erit dādum ſingulis canonicis
pro veſtiario/ taxet̄ in annuali. Nō eſt in
telligēda huiuſmodi taxa in pecunijs dā-
dis cuilibet ſingillatim. ſed magis ſm lit-
teram regule/ magiſtro veſtiarij qui debet
iſta prouidere in cōmuni pro omibus il-
lis inquā quibus incumbit onus de ve-
ſtiarijs: ꝛ calciamentis. ꝛc. Nam diſtribu
ta cuilibet portione pecunie/ vt iſti falſo
opinātur. ſequitur ꝙ nulli incumbit on⁹
iſta prouidendi in cōmuni pro ſingulis.
Eſt hoc de anathemate Iherico aliquid
cum Achor reſeruare. Achor id eſt peruer
tens promiſſum votum. tria de anathema
te prohibito contra deum furatur. regulā
auream/ palliū coccineū/ ꝛ trecentos argē
teos id eſt propriā voluntatem. carnis vo
luptatem/ et diuitias ſeculi Tot enim mo
dis religionis frangitur ſacramentū. Sꝫ
non eſt tacenda punitio huic ſceleri infli-
cta. Pox enim derelicti ſunt filij iſrael a
domino/ et proſtrati ab hoſtibus vrbis
Hay. i. a vitijs cunctis deducti in precipi
tium morū. Cum autem fleret Joſue ſtra
gem iſtam. ait domin⁹ illi Peccauit popu
lus iſrael. ꝛ preuaricatus eſt pactum meū
tuleruntq̄ȝ de anathemate/ et furati ſunt/
ꝛ mentiti: et abſcōderūt inter vaſa ſua. nec

poterit ſtare ante hoſtes ſuos. quia pollu
tus eſt. Et nõ ero vltra vobiſcũ/ donec cõ⸗
teratis virũ qui hui⁹ ſceleris reus eſt In q̃
innuit ꝙ dñs in totã eccl'iam iraſcit̃ pro⸗
pter vnũ proprietariũ/ vt dicit autor ſum
me viciorũ. propterea ꝓſequend⁹ eſt talis
ne propter vnũ ceteri patiant̃ oĩes Quĩ
vt ait apl's ad Rho. i. Qui talia agũt ſcele⸗
ra ſupple prius enũerata digni ſunt mor⸗
te. Non ſolũ qui faciũt ſed q̃ cõſentiũt fa⸗
cientib᷒. lxxxiij. di. dicit. Symachus papa
in decretis Nõ eſt grandis differẽtia an le
tum inferas vel admittas Et Innocenti⁹
ibidẽ. Error cui nõ reſiſtit̃ approbat̃. Pi
us etiã papa. Quid ꝓdeſt ſuo errore non
pollui. qui cõſenſum preſtãt errãti Et am
broſius in libro de patientia inq̃t. Qui a
ſocio ſi p̃t iniuriã nõ repellit. tãtus in vi⸗
tio eſt ꝗ̃ ille q̃ facit. O formidanda ſentẽ⸗
tia religioſ' que ſequit̃. Joſue. vij Anathe
ma. i. ꝓprietas in medio iſrael eſt id eſt con
templatiuoꝝ. Non poteris ſtare corã ho⸗
ſtibus tuis. donec cõterat̃ qui cõtamina⸗
tus eſt hoc ſcelere. ꝛc. Seq̃tur in fine ca⸗
pituli. Et lapidauit Achor/ oĩs multi⸗
tudo filiorũ iſrael. ꝛ cuncta que cõtulerat
de anathemate igne cõſumpta ſunt. Po⸗
tius ꝓprietarius in ſeculo cõterat̃ lapidi⸗
bus correctiõis. ꝛ cremet̃ facib᷒ charitatis
ꝛ zeli dei ꝗ̃ poſt mortẽ ſupplicijs diſſimu
L lando deputet̃ eternis. Scribit̃ ad pro⸗
poſitũ ſcdo Machab. xij. ꝙ cũ corpa que
ceciderãt in bello cõtra Gorgiã ydumeuz
poſt diẽ ſeptimũ Judas pararet ſepelire/
inuenit ſub tunicis occiſoruz de denarijs
idolorũ. qui apd' Janiã ceperãt cõtra legẽ
ꝛ eos cõperit corruiſſe ob hanc cãz Si er
go iudeis viris popularib᷒ tam grauis vl
tio cõtigit pro acceptis ſemel ꝛ retẽtis cõ⸗
tra legẽ eoꝝ denarijs. quid ꝑfectis viris fi
et trãſgreſſione votoꝝ ſolenniũ. nec ſemel
ſed ꝑ totã vitam eorũ Apoſtaſia quedã
eſt dicit autor ſumme viciorũ proprietas
monachoꝝ maior/ ꝗ̃ relinq̃re habitũ aut
exire metas eccl'ie preter plati licentiã/ qꝛ
paupertas voluntaria magis eſt de ſubſtan
tia religionis ꝗ̃ habitus. Religio enĩ or⸗
dinat̃ ad ꝑfectiõem caritatis. que eſt amor
dei vſq; ad cõtemptũ ſui. Habere ergo ꝓ⸗
priũ vt dicit ſctũs Thom. ij. ij. q. clxxxvi.
arg. vij. repugnat ꝑfectiõi religionis Vo
luntaria paupertas pacis eſt fundamẽtũ vt
dicit aug. in li. xix. de ciuitate dei Inter fra

tres inquit cõcors ꝛ amica conſonãtia ca
ritatis fraterne. cũ nihil habet vn⁹ qđ non
omnes. E cõtrario inter proprietarios ri
xe q̃tidiane. inuidie. ſuſurratio. detractio.
nulla pax. nulla caritas. nulla ſal⁹. opinio
nes ꝛ hrige. adeo vt quicq̃d placet vni diſ
plicet alteri. Hinc ſciſſure ꝛ diſcordie. ine
qualitates in habitu et victu. hic abiecte.
hic curioſe induit̃. hic vt dñs. ille vt ſeru⁹.
hic vt pater. ille vt diues incedit. hic eſurit
ille ebrius eſt. hic aurũ cõtra votum poſſi
det. ille debitis multis obligat̃. ꝛ oĩa dila⸗
pidat ꝛ expẽdit. Et ſic fraudat̃ intẽtio fun
datoꝝ. cõtemnit̃ eccleſie inſtitutio. vilipẽ
ditur euangelica inſtructio. negligit̃ pro⸗
pria ſalus. ꝛ lumẽ ꝑfecte religionis quon⸗
dã in eccl'ia radians pro maiori parte mo
dernis tꝑibus prochdolor obſcuratur ne
dicam extinguit̃. Et hec de ſecundo mem
bro dicta ſunt.

Incipit tertia pars huius tractatus.

Excuſſis vtcũq; telis duob᷒ ex pha
retra. inculti⁹ ꝗ̃ expoſceret ordo ꝛ
dignitas materie. ſupeſt accedere ad terti⸗
um. q̃ ꝑ virib᷒ reuellẽde ſunt ꝓprietarioꝝ
obiectiões. Prio ſiq̃dẽ loco qđdã palli
amẽto fallere vident̃. dicẽtes veſtiariũ nõ
eſſe ꝓpriũ. ſꝫ mag' ꝓcuratio. qđ abuſio eſt
nois. Nã ꝓcurare ẽ curare ꝓ alijs ꝓprieta⸗
ri⁹ autẽ ꝓ ſe ſolo curat. Itẽ ꝓcurator veſtia
rij ꝑ regulã dicit̃ eẽ cõis ꝓ oib᷒. iſti aũt ꝓ ſe
tm̃. In q̃ ꝯriant̃ regl'e necnõ ꝛ voto paup⸗
tatis. In deut. xxiij. ca. ſcribit̃. Cũ votũ vo
ueris dño deo ... tardabis reddere. qꝛ re⸗
quiret illđ dñs ...⁹tu⁹. Si morat⁹ fueris
reddere imputabit̃ tibi in pctm̃ Et paulo
poſt Qđ ſemel egreſſuz ẽ de labijs tuis ob
ſ'uabis ꝛ facies ſic̃ ꝓmiſiſti dño ꝛc̃. Et ma
lach. i. Ad vos o ſacerdotes q̃ deſpicit' ꝛc.
Et infra. Et offertis ſup altare meũ panẽ
pollutũ. Et paulo poſt. Non eſt mihi vo⸗
luntas in vobis: dicit dñs exercituũ. ꝛ mu
nus nõ ſuſcipiam de manu veſtra. Seq̃t
in fine. Maledictus doloſus q̃ hꝫ in gre⸗
ge ſuo maſculũ ꝛ votũ faciẽs immolabit
debile animal. Maſculũ vouit dño regu⸗
laris cum pauptatẽ deſponſauit. ſed debi
le reddit/ q̃ adhuc ſeruat propriũ. Irri⸗
dere ne eſt auguſtinũ patrẽ dicẽtẽ in exor⸗
dio r gule. Hec ſunt q̃ ... vt obſeruetis ꝑ⸗
cipim⁹. ꝛc. Et ſeq̃t̃. Et nõ dicatis aliquid

proprium. Secundo obijciunt conſuetudi
N nē tanto tpe. ⁊ a pſonis tam diſcretꝭ ⁊ eru/
ditis/ ⁊ in tot monaſterijs obſuatā. Qui/
bus rn̄det regula iuris dicēs. ꝙ poſſeſſor
male fidei nullo tpe pſcribit. Et augu. in
enchiridion. lxxvi. Noſtris ait tpib⁹ mul
ta mala ita in apertam cōſuetudinē deuene
runt. vt aut parua. aut nulla eſſe credātur
que magna atqꝫ horrenda ſunt. vſqꝫ adeo
vt nō ſolū nō occultanda. veꝝ etiā predi/
canda ⁊ diffamāda videātur. Item idē ſup
illud ad gal. Timeo ne forte ſine cauſa la/
borauerim in vobis. exclamare inqt ꝯpul
ſus ſum. Ve peccatis hoim. q2 ſola iīuſta
exhorreſcim⁹ Uſitata vero pro qbꝫ ablu
endis filij dei ſanguis effuſus eſt. quāuis
tam magna ſint vt oīno claudi cōtra ſe re
gnū dei faciāt. ſepe videndo oīno tolerare
O ⁊ ſepe tolerādo etiā facere cogimur Itē
in ſermone qrte dn̄ice aduētus. Nolite in
quit pctā contēnere in qbꝫ forte iā ꝯſuetu
dinē feciſtis. Omne eni pctm̄ cōſuetudine
vileſcit. ⁊ fit hoi quaſi nullū. Ilico vt ob/
duruit iā dolorē pdidit. ⁊ putre eſt nec am
pli⁹ dolet. qꝺ autē nō dolet nō pro ſano ha
bendū eſt. ſed magis pro mortuo cōputā
dum. Cū vlcus pungit ⁊ dolet. aut ſanuꝫ
eſt aut adhuc ſpem hꝫ ſanitatis. Cū autē
pungit ⁊ nō dolet p mortuo hn̄dum eſt. ⁊
de corpe pcidendū Dicant igit proprieta
tis defenſores q vouerūt paupratē an con
ſuetudo iſta eos excuſet. Sꝫ dicēt forte
ꝙ papa vl eccl'ia cū eis ſup hoc diſpēſauit
Audiāt papā Innocentiū expreſſe dicētē
Abdicatio inqt properatis. ſicut ⁊ cuſto/
dia caſtitatis adeo eſt annexa regule mo/
nachali. vt nec ſumm⁹ pōtifex poſſit circa
eā diſpenſare. ergo a fortiori nec generale
capitulū ordis. nec abbas pt indulgere li/
centiā. cū papalis ptās excedat oēm pote
ſtatē inferioꝝ poſt xpm. vt habet diſ. xciij.
P ciprian⁹ ⁊. xij. nō decꝫ Ex autē votū hoc
nō ſeruetur multis in locis/ a plibꝫ annis
⁊ magnis viris nō excuſat. ſꝫ magꝭ aggra/
uat. Inoleuit autē hoc ex negligentia pla
toꝝ/ in ſalutis eoꝝ piculū Nihil magꝭ diſ
ſonū rōi qꝫ habitū ordinis gerere exterius
in oculis hoim ⁊ ſtatū pfectiōis ſimulare
interi⁹ autē vota ſaluti neceſſaria infringe
re. Rōnalis eſt cōis cōſuetudo que a iure
approbat dicit Ioh. in ſumma cōfeſſ. li. ij
ti. vi. Et quā romana eccl'ia ſeruat. aut p/
cipit ſeruandā. Irrōnabilis autē vel iniq

non pſcribit Innocenti⁹ dicit. ꝙ rōnabilꝭ
illa dicitur q nō obuiat canonicis inſtitu
tis. aut quā ius ſuſtinet Irratōnabilis āt
que cōtra canonū inſtituta ⁊ a iure ipro/
bat. cuiuſmodi eſt properas inter religio/
ſos. Ait eni Greg. cuidā epo. Si cōſuetu
dinē opponis. tibi eſt aduertendū. ꝙ dn̄s
dicit in euāgelio Joh. xiiij. Ego ſum veri
tas. Nō ait. ego ſum ꝯſuetudo. Qm̄ Cip/
ani martiris ſentētia eſt. ꝙ qlibet ꝯſuetu/
do quātauis vetuſtate vulgata. ſp eſt veri/
tati poſtponēda. ⁊ vſus oīs veritati ꝯrius
abolēdus eſt. Cōſuetudo qꝫ ſine veritate
vetuſtas eſt deteſtabilis erroꝝ. Fruſtra er
go. cū hic abuſus proprietatis. euāgelio/
rū. canonū ⁊ ſctōꝝ patrū autoritatibus re
probat. cōſuetudo dicit. ſed magis vſitata
culpa debet vocari. q obligat mentē pon/
dere ſuo vt ait greg. in quarto moraliū. vt
nequaqꝫ etiā ſurgere poſſit cuꝫ velit. et qt
vitibus frequētatōis praue aſtringit. qſi
tot vincullis in mēte ſua colligat Scri
bit quoqꝫ Hiero. ad Celantiā. Aſperā in
quit ⁊ inſuauē fecit nobis virtutū viā lon
ga cōſuetudo peccādi. Iſid. etiā in li. ſoli
loquioꝝ prio Prauus inqt vite vſus abo
leri difficulter pt. ⁊ aſſidua cōſuetudine vi
tiū in naturā cōuertit. Anim⁹ ſcelerībꝫ irre
tit⁹ vix diuelli pt dicit Beda. in li. de tem/
plo ſalomonis. Non eſt pu⁹ labor a cōſue
tudine ſeſe peſtifera reuocare. Inanis er/
go eſt hec excuſatio in pctis. ⁊ friuola q p/
tendit propter cōſuetudinē malā. qſi dice
ret. ꝙ abolita ſunt pcepta legis/ q2 iā a ma
ioribꝫ ⁊ maiori pte hoim nō ſeruant. ⁊ q2
nō ſuare ea a lōgo eſt cōſuetū. Tertio Q
obijciūt properatis defenſores. ꝙ in capi
tulis eoꝝ de hmōi pprietatꝭ vſu diſpenſa
tū eſt vſqꝫ adeo ꝙ āpli⁹ nō fit timidū Pace
ſalua dicētiū. vt dictū ē ſupra. ⁊ allegatuꝫ
p decretalē Innocētij. iij. extra de ſta. mo.
cū ad monaſteriū Ex votū paupratꝭ adeo
annexū eſt regle monachali. vt nō eſtimet
abbas ꝙ ſup hn̄da pprietate poſſit cū ali
quo diſpenſare. imo nec ſumm⁹ pontifex.
Idem dicit ſctūs Tho. in. ij. ij. q. lxxviij.
de voto ſolenni/ ꝙ eſt indiſpenſabile. Cō
formiter ad decretalē. quoniā min⁹ eſt cō
mutare votū qꝫ abſoluere vel diſpenſare.
Sed aīal deo votū cōmutari nō pt Leui.
xxvij. Sanctū erit inqt lr̄a ⁊ ꝯmutari nō
poterit propt meli⁹ aut pei⁹. Cāꝫ aſſignat
doctor ſanct⁹. Quoniā mox vbi vouebat

deo.ſanctū reputabat/ quaſi diuino cul/tui mācipatū. Sicut nec modo calix aut alia res cōſecrata deo poſſet cōmutari in meliꝰ aut peius. Si ergo nō pt ſummꝰ pō tifex ſanctificatiōem rei inaīate tollere. vt lapidis altaris calicis. aut veſtimentorū. ergo multominꝰ ab hoīe deo ſanctificato per votū ſolēne religionis. Ideo facere nō poteſt papa ꝙ ꝗ religiōis ꝓfeſſione ſctifi/catus eſt deo. nō teneat tribus eſſentiali/bus votis ꝙdiu ſtat in religione. Rurſus q2 votū eſt ꝓmiſſio deo facta dicit ſanctus Tho. ⁊ nō reddere deo votū. ſpēs q̄/dam infidelitatis eſt/ q̄ ſub diſpenſatōne nō cadit. Et ſicut nō pt abbas precipere malū ſuo monacho/ vt dicit idē ſanctꝰ ſcōa ſcōe in materia de voto: ita bonū deo debitū nō pt ꝓhibere. Et in manifeſtꝭ malis diſpenſatio nō excuſat a culpa. Hinc ſctūs Bern̄. in li. de p̄cepto ⁊ diſpenſatōne dicit. In ꝑ ſe malis nō cadit diſpēſatio/ ⁊ que bn̄ fieri nō pn̄t. cuiuſmōi eſt hr̄e ꝓ/priū ei qui oīa abiecit in voto pauptatꝭ Hoc inq̄t Bern̄. ad adā monachū ſeculari ꝓpriū poſſidere licitū eſt. monacho vero purū malū. Deniqꝫ ſi diſpenſatū eſt iure aut facto. nō deberet hoc votū exigi a ꝓ/fitētibꝫ nec ꝑmitti in regula. Dicit quoqꝫ Bern̄. in li. de precepto ⁊ diſpēſatōe. ꝙ q̄c quid in regula traditur. in manu nō relinquit abbatis. Neqꝫ abbas ſupra regulā eſt. cui ſemel ipſe ſeſe ſpōtanea ꝓfeſſione ſubiecit. Quarto obijciūt ⁊ dicūt ꝙ tra ditio illa clauiū excuſat que fieri ſolet q̄li/bet anno in manu ſupioris. Iſtud repu/gnat obiectōni precedēti. Nā ſi diſpenſa/tū eſt de hoc ꝓprietatis voto/ vt obiectio p̄cedens p̄tendit. fruſtra eſt clauis tradēda abbati in ſignū ꝯſenſus. Eſt etiā ꝯtra de/cretalē ſepius allegatā. que votū indiſpenſabile ponit pauptatis ſicut ⁊ caſtitatꝭ Ergo ſicut abbas nō poſſet diſpēſare de for/nicatōne. ita neqꝫ de poſſeſſione in ꝓprio niſi dūtaxat in cōi. ratōe alicuꝰ āminiſtratōis vel officij. ⁊ nō ꝓ veſtiario vel neceſſi/tate ſingulari. Teſte decretali ex ꝯcilio lateranēſi extra de ſtatu monachoꝝ que ait Monachi p̄ce nō recipiant nec peculi/um habere ꝑmittant. Peculiū lōge minꝰ eſt ꝙ ꝓpriū. q2 ſm iura q̄ res hn̄t in pecu/lio nō hn̄t plenū aut principale dominiū ſibi. ſ3 ſuo ſupiori. vt ſeruꝰ ſub dn̄o. filius ſub parētibꝫ. ⁊ monachꝰ ſub abbāte. ſed ex eoꝝ ſub q̄bꝫ ſunt licētia ꝓ tēpe ꝯmutādi. vendendi. ⁊c. Et hec potētia nō eſt libera ſed limitata ⁊ ſubiecta. ⁊ tn̄ ꝯciliū Lateranēn̄. hoc ꝓhib3 monachis. a fortiori ergo ꝓpriū. Obiectio ergo p̄dicta abuſus ē: ⁊ irridere deū qui tn̄ nō irridet vt ait apo/ſtolꝰ ad Gal. vi. Solū ergo licitū eſt illis ⁊ ꝑmiſſum claues abbati vel ſupiori referre/ qui hn̄t amminiſtrationē. vt magiſter veſtiarij. theſaurariꝰ. cellerariꝰ. aut elemoſy/narius. in ſignū ſubiectōis ⁊ āminiſtratōnis. Mendoſa quoqꝫ eſt. ⁊ deluſoria veritatis p̄tenſe. clauē abbati referre. q2 cla/uem referunt. ſed retinēt opeꝝ affectu. que ſunt ſub claue recluſa. Duo ſunt inq̄t Hugo de ſan. vict. que relinq̄re oportet ꝓpter deū. Facultas retinēdi quicq̄ ꝓpriū. ⁊ voluntas hn̄di. Et tn̄ tradēdo clauē neutrū relinq̄tur hoꝝ. Hic q̄ſo defenſor ꝓprieta/tatis/ qd̄ habes in ciſta. tuū eſt an nō: Tuum dicere vetat regula in p̄cipio. Nemo inq̄ens dicat aliq̄d ꝓpriū. Ergo tuū nō eſt ſed omniū. nec tibi ſeruare debes/ aut in vſum accipe qd̄ tuū nō eſt. Quid ergo cu/ſtodis nō tuū: Repone. repone in cōi qd̄ tuū non eſt ſed oīm in cōi. neqꝫ clauē referas/ q̄ clauē habere nō debes. Quinto obijciūt defenſores ꝓprietatis dicētes nō eſſe ꝓpriū. ꝓ hoc ꝙ ad nutū man3 abbatis quotiēs volet reuocare. Cōtra hos ia3 in parte reſpōſum eſt ſupra. Prio q2 neqꝫ religioſus retinere poteſt peculiū/ aut ſeruare niſi pro āminiſtratōne officij nec abbas pōt diſpēſare. Scōo q2 nec abbas eſt ſupra regulā que hoc ꝓhibet. ſ3 regule obligatus ⁊ ſubditus. vt dicit Bern̄. in li. de precꝭ. ⁊ diſpenſ. Fallit ergo ⁊ q̄ retinet peculiū. ⁊ platꝰ q̄ cōſenſit. niſi ꝑ admiſtratōe Fera ſeuior eſt leone ꝓphetas. maxime ſi hypocriſi cōmiſceat. Simulata eni equitas duplex eſt iniq̄tas. dicit aug. ſup pſal. lxvi. Duplici gradit via dicit Grego. q2 corpꝰ exteriꝰ ſ3 ꝑ amorē glorie mūdo viuit Et cōtra ꝓhibitionē Moyſi induit veſte cōtexta ex lino ⁊ lana. Deu. xxij. Per lanā ſimplicitas. ꝑ linū ſubtilitas ſubdola intelligit. Linū celat interiꝰ. lanā exterius oſtētat. Nulla res inq̄t Chryſ. ſup Math. ſic exterminat ſicut ſimulatio. Nā malū ſub ſpē boni celatū nō cauetur dū non cognoſcit. Huiuſmodi eſt ꝓprietarius. q̄ ꝓpriū excuſat ⁊ palliat ꝑ abbatis licētiā Non habeo inq̄t. non poſſideo. ſ3 abbas

meus ⁊ tamē ꝯtra abbatis voluntatem ſi forſan ꝑ cōmuni neceſſitate fratrū ſciret abbatem receptuꝝ/ꝙ poſſidet. abſconderet. Aut ſi bono modo nō poſſꝫ. inutilit̄ expo
T neret. Sexto obijciūt dicētes. ꝓpriuꝫ nō eſſe aliquid cuſtodire ꝑ neceſſitatibꝫ ſecretꝭ ⁊ potiſſime infirmitatis. Quos btūs Auguſtinꝰ ꝯfundit in eo ꝙ talibꝫ prouidere ñ neglexit in regula cum dicit. Egrotantiuꝫ cura ſiue poſt egritudinē reficiendoꝝ/ſiue imbecillitate laborantiū aliqua aut febribus vni alicui debet iniungi. vt de cellario petat qḋ cuiq; opus eſſe pſpexerit. Siue aūt qui cellario ſiue qui veſtibꝫ/aut codicibus preponuntur ſine murmure ſeruiant fratibus ſuis. Incidis ergo in alteꝝ laqorum. quia vel patrē Auguſtinū. corrigis/ q̄ſi non ſufficiēter prouiderit neceſſitatibꝫ ſingulorum/aut de fidelitate diffidis fratrum dubitās ne circa egrotātes faciant debitum ſuum. val quod veriſimiliꝰ de te ſolum cogitas/cui parū aut nihil cure eſt de ceteris. dūmodo tuipe prouiſus es.

Audeo dicere ꝙ obiectio p̄dicta officit ea parte vnde ſanare putat. Quoniaꝫ ſi paupertatis obſeruaretur votū inter fratres lōge feruidior arderet caritaſ fraterna/⁊ cura atq; ſolicitudo maior eſſet infirmoruꝫ/pietas intimior/⁊ viſitatio cordialior/quoniam tūc vno infirmāte oēs infirmarentur. Iuxta illud. ij. Coꝝ. ij. Si patit̄ vnuꝫ mēbrum compatiuntur ⁊c̄. Si propria nulla eſſent/nemo alium expectaret ad iuuandum ⁊ ſuccurrendum fratri infirmāti. Nemo diceret hic qui infirmatur ſatis habet. vnde medicos habeat ⁊ cuſtodes. Tunc quiſq; ſuccurrendo fratri exemplum daret quomodo vellet ſibi in ſimili caſu ſuccurri

Septimo obijciunt antedicti defenſo
V res proprietatis/dicenteſ neceſſarium proprium pro feſtiuādis ⁊ ſuſcipiēdis amicis Reſpondt̄ eis. ꝙ ad hoc eſt in ordine Auguſtini hoſpitalitas inſtitura. ⁊ prouidus frater eloquens/⁊ diſcretus eſt eligendus/ qui ſciat amicos ⁊ benefactores eccleſie benigne ſuſcipere/ſm̄ facultatum poſſibilitatem. iuxta doctrinam Pauli ad Heb. xiij. Caritas fraternitatis inquit maneat in vobis ⁊ hoſpitalitatis nolite obliuiſci. Quia per hāc q̄dam placuerūt ⁊c̄. Nec multū vtilis religioſis ꝯuerſatō frequēs amicoꝝ carnaliū/ꝙ reliquerūt mundū. Propter quod ait Augꝰ. filijs ſuis in regula circa finem.

Nō carnalis ſed ſpūalis ſit inter vos dilectio. Quapropt̄ vero religioſo cui mūdus crucifixus eſt. nō multū affectāda eſt carnaliū ꝓpinquoꝝ viſitatio. Nā qui de terra eſt de terra loquit̄. Tractantq; fabrilia fabri. Que oīa veris religioſis ſunt fagienda. imo veriꝰ abominād a. Qui nō relinq̄t in q̄t xp̄s prēm ⁊ mrēm ⁊c̄. nō pōt meꝰ eſſe diſcipulus. Octauo obijciūt/ꝙ paucioribus expenſ̄ eccl̄ie ꝓuidetur ꝺ veſtiario/dādo cuilibꝫ portionē pecunie q̄ꝫ in cōmuni. Hoc nō eſt verū. Eſto tñ ꝙ ita ſit. tñ ꝓpter hoc tp̄ale cōmodū paruū/nō eſt frangēduꝫ votū. Quia nō ſunt facienda mala vt veniant bona. ad Romañ. iij. Prepoſterꝰ ordo vota poſtponere ꝑuo lucro. ſolem ꝯ mibuſ nocte lucentibꝫ. aurū ⁊ gemmas carbonibꝫ Aūponere ditias ⁊ tp̄alia bona bonis anime. abſurdū eſt ⁊ ordinē ꝑuertere ergo ⁊c̄.

Nono obijciūt dicenteſ minorē occupationē fratrū eſſe dare vnicuiq; ſūmaꝫ pecunie ꝑ veſtiario. Cū reuerētia dicentiuꝫ. nō eſt ita. imo pautior eſt occupatio vniꝰ aut duoꝝ/q̄ꝫ omniū i officio veſtiarij. Hoc etiam ꝯſonat dicto phi. Fruſtra fieri per plura qḋ pt̄ ꝑ pauciora. In vnitate ſiq̄dē eq̄litas ē caritas. pax cōcordia. ⁊ qḋ ſuꝑ oē bonū eſt deus. In pluralitate aūt ſingularitas. diuiſio. inuidia. rixa. ſuꝑbia. ⁊ oīs mali fomentū. Et ꝯceſſō adhuc/q̄ꝫ q̄ꝫ ita non ē ꝙ occupatio maior adeſſet in cōi veſtiario ꝓuiſo ꝑ vnū aut duos/q̄ꝫ ꝑ omnes ſingillatim in ꝓprio. nihilominꝰ tñ minꝰ malū eſt occupatio/q̄ꝫ voti trāſgreſſio/⁊ regule cuiuſmodi eſt ꝓprietas. Itē nō minꝰ abiurata ē ꝓprietas in veſtiario/q̄ꝫ in cellerario/ꝑ regulā. Ergo ſi ꝑ cellario vnus ſolus īpedit̄ quare etiam vnus an duo ꝑ veſtiario non ſufficiūt/vt obſeruet̄ regl̄a ꝙ hoc toties iubet fieri. nā negari nō pōt q̄n occupatio vnius aut duorum minor ſit/q̄ꝫ omniū fratrū. Et ſic retorquet̄ obiectio in confuſionem obijcientiū. Decimo ⁊ vltimo ſubdunt̄ obiectiones ꝯtra voluntariā ꝓprietatem/quas ponit ſanctus Thomas in. iij. ꝯtra gētiles. Hāc ſiq̄deꝫ inuadit ꝑmo. Vigilātiꝰ hereticꝰ/⁊ quidā ſeq̄ces ſui/ñ intelligētes de q̄bꝫ loquūt̄ neq; q̄ affirmant. Naturale ē inquiūt cuilibet aīali vt ſibi neceſſaria vite ꝓuideat. vñ ñ q̄libꝫ ps āni apta ē frugibꝫ ⁊ ꝓuiſiōi ipoꝝ. Faciūt ħ eſtate formice ⁊ apes vt ꝯgregēt vñ hieme viuāt Sꝫ hō mlt̄is idiget/ꝙ non ſꝑ iueniri pñt. ꝫ

opus eſt illi ꝓuiſione. Secūdo q꞉ ꝑ ſub-
ſtantiā diuitiaꝝ eſſe hoīs cōfirmatᷣ. ergo
pauptas eſt cōtra legem nature. Naturalitᷣ
eni diligit vnūquodqꝫ ꝑmanere/ ⁊ id quod
neceſſariū eſt ad illud. Tertio eſt homo
naturaliter animal ſociale ciuile/ vt ī libro
politicoꝝ Ariſtotelis dicit. Societas aūt
eſt in mutuo iuuamine ⁊ ſubſidio amicicie
q̄ paupertas implere non pōt ergo ⁊c̄. Nam
per diuitias ⁊ facultates liberamꝰ amicos
a malis. ergo bone ſunt. Quarto paup-
tas eſt mala per ſe. ergo ⁊c̄. Antecedēs ꝓba
tur q꞉ eſt occaſio furti. adulatiōis. ꝑiurij. ⁊
maloꝝ multorum. Quinto. nam libera
litas eſt virtus que danda tribuit ⁊ retinet
retinēda. Vitiū illi oppoſitū in maiꝰ eſt ꝓ
digalitas q̄ omnia largitᷣ. vitiū autē in mi-
nus eſt illiberalitas / que retinet q̄ danda
ſunt ⁊ dat que retinēda. Eſt ergo pauptas
volūtaria vitiū in maius. q꞉ omīa ſua lar-
gitur ⁊ nihil retinet ꝓ ſe. Pro ſolutione
dictoꝝ dicit idem ſanctus Tho. ꝙ melio-
ra ⁊ maxima bona hominis ſunt/ ſciētie/ ⁊
ꝟtutes. minima ſunt bōa fortune extrinſe-
ca. media ſunt bona corꝑis In tantū ergo
ſunt diuitie bone. inq̄ꝫtum ꝓficiunt ad ꝟ-
tutis vſum. q꞉ que ad finē ſnut/ modū acci
piunt ſᷣm exigentiā finis. Si vero per vſū
diuitiaꝝ impeditur virtutis vſus. non am
plius bona dicenda ſunt ſed mala. Propt
quod dicitᷣ/ ꝙ bonū eſt habere diuitias ei q̄
vtitur ad virtutes. ⁊ malū qui ꝑ eas retra-
hitᷣ a virtute/ nimia ſolicitudine vel amore
aut elatione. Hinc dicitᷣ ꝙ contemplatiua
vita perfectior eſt q̄ꝫ actiua. quia paucior-
bus indiget diuitijs. actiua vero pluribus
Occupatur autē humana ſolicitudo cir
ca tria. Primo circa ſe. Secūdo circa per-
ſonas ſibi cōiunctas ⁊ familiā domumqꝫ.
Tertio circa res ꝓcurandas quibꝫ homo ī
diget ad vite ſuſtentationē. Paupertatis er-
go voto abijcitur ſolicitudo rei exterioris/
cōſilio diuine legis Matth. xix. Si vis ꝑ
fectꝰ eſſe ⁊c̄. Voto autem ꝯtinentie abijcitᷣ
ſolicitudo rei familiaris ꝯſilio ſcpture ſcē
Coꝝ. vij. Qui ſine vxore eſt cogitat q̄ do-
mini ſunt. Voto aūt obediētie abijcitᷣ ſoli-
licitudo ſui/ curā eiꝰ cōmittēdo ſuꝑiori He
breoꝝ vlti. Obedite ꝑpoſitꝫ vr̄is ⁊ ſubiace
te eis. ipi enī ꝑuigilāt/ q̄i rōem reddituri ꝓ
aīabus vr̄is. Eſt ergo inq̄t ſcūs Thomas
ibidē pauptas laudabilis/ q꞉ liberat a viti
is. q̄bꝫ hoīes ꝑ diuitias īplicantᷣ/ vt men
te deo liberiꝰ vacēt. ⁊ q̄ꝫto magis hō ꝑ pau

pertatē liberatᷣ ab impedimentis vacandi
ſpūalibꝫ. tāto eſt laudabilior. Nō dicit tan
to melior q̄ꝫto maior. ſed q̄ꝫto liberior ē ab
impedimētis ſeculi ꝓpedientibꝫ vacare deo
Ad ꝑmam obiectionē. Vigilātij hereti 2
ci ⁊ ſuoꝝ ſeq̄ciuꝫ dicendū eſt ꝙ naturale ſit
ꝯgregare neceſſaria ad vitā. n̄ tn̄ oportet om
nes circa hoc opus intendere. q꞉ ſicut apes
nō oēs eidē opi vacāt. ſed q̄dā mella ꝯfici-
unt. quedā conſtruūt edes. reges autē non
vacāt iſtis. Ita hominibus multa ſunt neceſ
ſaria/ que ab vno fieri non poſſunt/ ſed a
multis ⁊ diuerſis ſᷣm diſtributionē diuine
ſapientie. Vita nr̄a indiget viris ſpūalibꝫ
a tꝑalibus curis alienis/ qui ꝓ actiuis intē
dant diuinis ſacrificijs ⁊ ꝯtemplationibꝫ/
ad ſupplendū defectū ſeculariū/ ꝯtemplati
uoꝝ ſuſtentationi inſiſtentiū. Sic ocl's vi
det ꝓ ceteris membris/ manꝰ defendit ocu
lū/ ⁊ laborat ꝓ ſuſtētatōe alioꝝ mēbroꝝ. ⁊
ſic de alijs/ q̄m mlta vnū corpꝰ/ dicit apl's
Coꝝ. ij. Ad ſcōm dicendū ꝙ monachi
relinquēdo tꝑalia nō ſubtrahūt ſibi nccā-
ria vite/ ſꝫ remanēt eis in cōi vita Ad ter
tiū dicendū ꝙ nec relinq̄ntes oīa faciūt cō
tra caritatē hūane ſocietatis/ vt ſatis expiē
tia docet. Ad q̄rtū dicendū ꝙ diuitie nō
ſunt ꝑ ſe bonū. Sꝫ vt ordinantᷣ ad bonum
rōis. Vn̄ nihil ꝓhibet paupertatē meliorem
fore/ ſi ad id bonū rōis ordiat ꝑfectiꝰ/ q̄ꝫ di
uitie/ q꞉ exteriora/ bōa nō ſūt/ niſi vt ad inte
riora ordināt. Et ſic vitiū ex paupertate oritᷣ
male ordiata ad rōem/ ſic ex diuitijs ſilr
Ad quintū dicēdū/ ꝙ pauptas n̄ ꝯtrariatᷣ
ꝟtuti/ nec eſt ꝓdigalitas abijcere oīa ꝓpter
xp̄m/ cū h̄ facit religioſus debito ſine rōnis
⁊ caritatis. Nam plꝰ eſt ſe morti exponere
ꝑ ꝟtutē fortitudis q̄ꝫ vouere paupertatē ꝓpt
liberiꝰ vacādū deo. Et cū arguitᷣ dē paupertate
ꝙ ſuadet ⁊ cogit furari ⁊c̄. Vexꝫ ē de coacta
n̄ āt de volūtaria. Sileat ḡ vigilātiꝰ he-
reticꝰ cū ſuis cōplicibꝫ ⁊ fautoribꝫ. Sileāt
q̄ꝫ amō ꝓprietarij/ coꝝqꝫ defēſores ⁊ fauto-
res/ ꝯuertantᷣqꝫ ab errore vie ſue/ ⁊ ſoluant
vota q̄ diſtinxerūt labia ſua. vt tādē audirᷣ
mereātᷣ/ vos q̄ reliq̄ſtis oīa ⁊c̄. cētuplū acci
pietꝫ/ ⁊ vitā etnā poſſidebitꝫ/ quā nobꝫ ꝯce-
dat q̄ ꝓmiſit amē.

¶ Prima ps opeꝝ mgr̄i Johis de gerſon/ ſa
craꝝ lraꝝ doctoris reſolutiſſimi/ xp̄ianiſſi-
miqꝫ/ ꝯplectēs tractatꝰ/ fidē ac ꝓtātē eccīa
ſticā ꝯcernētes/ finit felicitᷣ. āno dn̄i ice na-
tiuitatis. Mccccl xxxviij. Menſis vero ſe-
ptembris ydus quarto.

LANDES- UND STADT- BIBLIOTHEK DÜSSELDORF